

Dvisavaitinis Ilustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas V Gegužio-May 30 d., 1923 m. 442 No. 8 (140)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103,
Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

Lietuvos Vyčių 11-tas Seimas.

Sulig Lietuvos Vyčių Organizacijos Konstitucijos, šiuomi skelbiu, kad 11-tas L. Vyčių Seimas įvyks Springfield, Ill. 21, 22 ir 23 dd. rugpiūčio.

Seimas mūsų Organizacijos šeimyninkas. Jis gali papildyti nelateklius, trukumus. Nuo jo prigulės tolymesnis mūsų Organizacijos gyvavimas. Kad jis būtų sėkmingas, turime prie jo rengtis. Visus įnešimus bei sumanymus iš anksto gvildenkime kuopose ir rinkim Seiman rimtus dalyvius.

Sulig L. Vyčių Konstitucijos kuopos gali siųsti Seiman vieną dalyvį nuo kiekvienos dešimties narių.

KAZYS S. JONAITIS,

L. Vyčių Centro Pirm.

Vajui Pasibaigus.

Einant Centro Valdybos nutarimu, su gegužės 15 d. mūsų vaju — įrašinėjimas naujų narių — jau pasibaigė. Daugelis, be abejo, nori žinoti, kokios buvo to vaju pasėkmės, kiek kuri kuopa gavo naujų narių, naujų darbuotojų po mūsų vėliava.

Imant domėn, kad su pirmuoju, greito-
mis Centro Valdybos atsišaukimu sykiu pa-

skelbta ir vaju pradžia, neduota nei pus-
mėnesio laiko kuopoms prisirengti, be to,
neturėta generalio organizatoriaus, kuris bū-
tų apvažiavęs visas kuopas — vaju nepa-
vyko taip, kaip buvo manyta. Jeigu visos
kuopos, perskaičiusios C. V. atsišaukimą, bū-
tų šokusios darban taip, kaip šoko 48-ta kp.
(Springfield, Ill.), 25-ta kp. (Cleveland,

Ohio), 102-ra kp. (Detroit, Mich.), 11-ta kp. (Homestead, Pa.), 93-čia kp. (Rochester, N. Y.) ir kitos, būtume tikrai pasidžiaugę. Negalime praleisti nepažymėję ir to fakto, kad kaikurios kuopos, skaitomos veikliomis ir turinčios nemaža veikėjų, perskaičiusios Centro Valdybos atsišaukimą, nesukruto, nedėjo didesnių pastangų, kad padidinus vienatinę Amerikos lietuvių jaunimo Organizaciją.

Tačiau negalima sakyti, kad mūsų vėjus nepavyko, nes, kaip viršui sakėme, buvo paskelbtas greitomis, be prisirengimo, be davimo kuopoms iš anksto prisirengti prie to darbo. Pirmą vagą niekad negalima suarti taip, kad išėjęs galan ir atsigrižęs matytum ją gražiai išvartą. Kadangi kaikurios kuopos pranešė turinčios tokį naujų narių skaičių, bet aplikacijų dar neprišuntė, todėl šiame numery negalime paskelbti, kiek išviso per šį vėjų prisirašė naujų narių.

Daugiausia pasidarbavo ir pirmojo skyriaus dovana laimėjo 48-ta kp., Springfield, Ill. Ta kp. prirašė 110 naujų narių. Lietuvių kolonija Springfielde nėra didelė. Metai, kiti atgal, ji buvo visai nežymi. Vyčiai apie springfieldiečius Vyčius tik tiek žinojo, kad 48-ta kp. turi stiprią basebolo komandą, kuri nugalėdavo visas apielinkės svetimtaučių komandas.

Šis vėjus davė progos 48-tai kp. išsiužti pirmon vieton ir savo darbštumu nušebinti visas kuopas. Šiandie 48-ta kuopa skaito suvirš pustrėčio šimto narių. Tai didžiausia Organizacijos kuopa.

Visai netoli springfieldiečių pasiliko 25-ta kuopa, Cleveland, Ohio. Ji prirašė 96 naujus narius. Clevelando lietuvių kolonija nepalyginamai didesnė už Springfieldo ir clevelandiečiai Vyčiai lengvai būtų galėję atsistoti pirmon vieton, jeigu būtų žinoję, kaip toli yra nubėgus 48-ta kuopa.

Nuo pat susiorganizavimo Clevelando kuopa skaitėsi didžiausia visoje Organizacijoje. Toji garbė jai labiau apeina negu dovana. Mes tikime, kad ji dės pastangų ir stengsis atimti iš springfieldiečių tą garbę, kurią 1916 m. gavo ir ligi šiol laikė.

Detroit, Mich. gyvuoja dvi kuopi: 79-ta ir 102-ra. Pernai 79-ta buvo daug didesnė negu jos kaimynė 102-ra. Artinantis 10-jam Seimui, narių skaičiumi abi susilygino. Gi šiemet per vėjų 102-ra kp. savo kaimynę toli užpakaly paliko. 102-ra kp. prirašė 76 naujus narius. Taigi paskiausia susiorganizavus kuopa pavijo, pralenkė visas kuopas ir atsistojė trečion vieton. Pakilti ligi to laipsnio jai daug padėjo gerb. kun. Ignotas Boreišis, klebonas Šv. Antano parapijos ir kp. vadas.

11-ji kuopa, Homestead, Pa. nuo pat susiorganizavimo turėjo ir turi narių iš visos širdies dirbančių Organizacijai. Tai ryškiai pasirodė per vėjų, nes prirašė 60 naujų narių. Taigi 11-ji kuopa trigubai paaugėjo.

Didelių Chicagos kolonijų kuopos mažai darbavosi, tad neturi kuo ir pasigirti. Jos veik greta stovi su 93-čia kp., Rochester, N. Y., kuri prirašė 30 naujų narių. Chicagos kuopoms ištikrųjų reikia rausti prieš Springfieldo, Clevelando, Detroito ir kitas kuopas.

Sekamame numery paskelbsime, kiek kitos kuopos gavo naujų narių, kurios kuopos, skelbiant vėjų, buvo pirmame, antrame ir tt. skyriuose ir kurios gavo Centro skirtas dovanas.

(Iš *Idos Altmaun-Braun*).

Vieversėlio daina.

—x—

Liri-liri-li!
Skrisk daina toli,
Į rytų dausas vėju!
O, pasauly, kaip gražu!

Liri-liri-li!

Štai javai kiek užmatai,
Žalios pievos ir miškai.
Tarp žolynų čia skaidriai
Blizg upelis tek skubiai.
Bėgk, sriaunus, toli!

Liri-liri-li!

Linksmas ūpas ir širdis
Kyla saulėn kaip mintis.
Mano kelias saulės siek;
Kaip lengvai sparnai sau pliek,
Iš krūtinės atviros
Skamb daina man aukštumos'.

Lirili-lirili-lirili!

—x—

P. Lemberys.

Tau Sesule.

—x—

Tau sesule puikios gėlės —
Man-gi kardas prie šalies,
Tau akis plaus ašarėlės —
Man gaisrai takus nušvies.

Tau rymoti — manęs laukti —
Man kovoti mirtinai,
Tau sulaukti manęs jauno —
Jei neglaus šalti kapai...

Taigi... liki mylimoji
Tu daržely prie gėlių,
Laimink mano plieno kardą —
Būk sieloje nors kartu.

Bet... jei mirsiu už tėvynę
Kur atskirtas nuo tavęs,
Klausk žvaigždėlę vakarinę —
Ji tiktai tave nuves.

Ten kur šlamantis beržynas,
Kur lakštingalos giesmė,

Kur nevystamas gėlynas —
Kur man kraujas nutekė...

Ten tai mano atminimui
Pasodinki tu gėlių
Ir ramybės išmeldimui —
Siųsk Aukščiausiajam maldų...

12—V—22 m.

—x—

V. Endziulaitis.

Karionės.

—x—

Tu audrų parblokštas, nuliūdęs,
Nelieki ašarų griaudžių,
Tik būki vyras, kurs užkliudęs
Stygas idėjų prakilnių,
Jau verkt ir skūstis nemokės.

Ne ašarom's nuplausi skausmą,
Jug žmonės jų nepamatys...
Argi įkvėpsi uolai jausmą,
Kurią masina snaudulys...
Tau jie nors mirtum nepadės!

Sieloj užspaudęs kartų smūgį,
Praeik galingai, kaip vilnis...
Ar kas užjaus sielos karžygį,
Nors tu keliautum per usnis.
Bedalis kelias kam rūpės!

O jei tau jėgos silpt pradėtų,
Nusvirtų karžygio petys
Ir poilsio siela norėtų,
Nueik, kur vargsta vargdienys,
Tenai tau jėgos sustiprės...

Vilkaviškis 28—II—1921.

—x—

V. Endziulaitis.

Aukosiu.

Nupynęs erškėčių vainiką,
Papuošiu juo galvą tautos.
Lai atmen tą amžių skriaudiką,
Kurs slėgė gyvatą sielos...

Prisegęs trispalvį kasniką,
Pagerbsiu vaikus Lietuvos,
Ką ruošę rytojui sargybą,
Nun ilsis nematę aušros...

Sėdvygai 16—VI—1920 m.

P. iš V.

Kas Aš Esu?

O, brangus jaunuoli! Per visą tavo gyvenimo laiką vaikščiojau paskui tave, prašydama priimti mane į savo pastogę, o tu tik dabar manęs paklausei, kas aš esu. Nors ir vėlokai paklausei, bet da nepervėlai. Dar yra tau laiko, mane pažinus, atsistoti ant tiesaus kelio. Viskas dar stovi priešais tave. Ir lengvai savo tikslą atsieksi, bet turi iš anksto pažadėti, kad nuo šiandien priimsi mane savo pastogėn.

Dabar-gi klausyk, pasakysiu, kas aš esu..

Aš esu labiausia pageidaujamas žmogaus gyvenime daiktas. Be manęs niekas negali būt sveikas, laimingas.

Aš esu pamatas ir tvirtovė civilizacijos.

Visas paslėptas žemės turtas be manęs liktų beverčiu.

Niekas pasauly nepadarė tiek gero žmoniui, kiek aš. Aš išgelbėjau daugiau žmonių nuo nusiminimų, nepasitenkinimų, papiktinimų ir sauzudysčių, negu kas kitas.

Aš esu didžiausias žmogaus auklėtojas. Nei viena ypatybė neiššaukė tiek daug žmogaus užslėptų turtų, neišplėtojo jo minties, neišauklėjo jo proto ir valios, neišvystė jo kūno, kiek aš.

Nei vienas asmuo be manęs neatsiekė savo troškimų bei idealų.

Jeigu kas pabandytų atskirti mane nuo žmonijos, ji ūmai sublogėtų ir suniekėtų; gyvenimas tuojaus pataptų tuščias ir prarastų visą įdomumą. Žmonės mirtų nuo nuobodumo.

Aš esu ašis, apie kurią sukasi visi žmogaus gyvenime interesai.

Aš stoviu užpakalyje kiekvieno žmogaus pasisekimo, nežiūrint kokioj šakoj jis nebūtų. Aš keliu jį į aukštybes, priverčiu jį užmiršti jo vargus ir rūpesčius, vedu jį tolyn nuo gailėsčio, liūdėsio ir sielgraužos; gaivinu jį gyvenime. O kuris bando mane aplenkti, palieka godus, nedoras ir nenaudingas žmonių draugijos narys.

Iš visų privilegijų, kurias tik Visagalis

suteikė žmogui, aš esu svarbiausia. Aš padarau jį įrankiu, per kurį Sutvėrėjas visokiais būdais išreiškia savo galybę.

Kas jis nebūtų, turčius ar vargšas, kuris tik mano vieton bando pastatyti ką nors kitą, manydamas tuomi padidinti savo turtus, pasisekimą bei linksmybę, visumet lieka nepatenkintas. Vietoje pasisekimo ir linksmybių, sutinka didžiausių nepasisekimų.

Kaip Sutvėtojas yra didesnis ir galingesnis už savo sutvėtuosius daiktus, taip aš esu didesnis ir galingesnis už turtą, galę, garbę, mokslą, arba kitą kokią žmogaus įgytą ypatybę, nes aš esu šaltinis, per kurį jis visa tai įgijo.

Aš esu — Darbas.

Dabar žinai, kas aš esu. Tad, jei nori laimės ir linksmybės — stok į naują gyvenimo vagą ir gyvenk su manim.

Blogiausia yra tada, kada išmintingi klaidas daro, nes visi juos seka.

Kropinskis.

Kas Dievo ieško, randa Jį ir kas radęs Jį savo širdy laiko, Jis ten ir pasilieka.

Arseneuš.

Malda — tai kalba su Dievu.

Šv. Ambroziejus.

"VYTIS" (The Knights)

Published Semi-Monthly by the LIETUVOS VYČIAI (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00

In foreign Countries and Chicago Yearly 4.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

—X—

"VYTIS"

Jaujinimo Dvisavaitinis Laikraštis Leldžia Lietuvos Vyčiai.

Prenumerata:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užrubežj Ir Chicago Metams	4.00
Pavlenis Numeris	20c

"VYTIS"

4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

J. Naruševičius.

Jeigu Esi Nelaimingas.

Jeigu esi nelaimingas,
Tai nekaltinki kitų,
Bet tik kaltink patsai save,
Nes daugiausiai kaltas tu.

Dievas davė žmogui valią
Pasirinkt, ką nori jis:
Ar į tiesų kelią stoti,
Ar žengt ten, kur prapultis.

Niekas prievarta neverčia
Sau ieškoti prapulties,
Niekas neliepia naikinti
Dvasioj žibančios vilties.

Jeigu esi pasirijęs
Savo sielą prazudyt,
Nedorybėmis suteršti,
Amžinai ją paskandyt,

Tai juk niekas nebus kaltas,
Kad nedoras tu buvai

Ir už savo blogus darbus
Didžią pabaudą gavai.

Jeigu esi pasirijęs
Ką nors gerą padaryt
Ir piktuosius palinkimus
Užkariauti, suvaldyt,

Tai jog niekas netur galčs
Ranką ant sielos uždėt
Ir uždrausti tobulybei
Tavyje įsigalėt.

Todel niekas nėra kaltas,
Jei ne tuo keliu eini
Ir ne taip, kaip Dievas liepia,
Šiam pasauly gyveni.

Niekas kitas nebegali
Sielos tavo išganyt,
Jeigu pats nebenorėsi
Sau išganymo įgyt.

A. N.

Mūsų Liaudies Perlai.

Žvelgęs istoriniu žvilgsniu į lietuvių tautos esmę ir jos vietą bei reikšmę kitų tautų tarpe, ne vienas pamanyt, kad mūsų tauta nieko kilnaus, stebėtino nėra pagaminusi. Ir tikrai prisiminus laikus, kumet kitos Europos tautos jau buvo kultūros aureolės angoje, pažino Kristaus mokslą, taip kilniai normuojantį žmogaus gyvenimą, gamino puikius dailės veikalus, mūsų tautoje to viso dar nebuvo. Bet koks tas gyvenimas tuokart buvo pas mūsų bočius, senelius? O-gi krūmais neišmatuotais apaugusiam krašte mūsų seneliai grūmėsi su įvairiais laukiniais žvėrimis, žuklavo paprasčiausiais įrankiais ir kitką veikė. Vienok nors lietuviai ir daug vargingiau gyveno, nors nepažino įvairių pramogų saldybių ir jomis nesinaudojo, tačiau jie turėjo kilnią dvasią. Jei tos dvasios jie nebūtų savyje nešioję, tai nieku bū-

du-nebūtų sutvėrę tiek grožės savo dainose. Kiek slepiasi liaudies dainose puikumo, poezijos, kaip mokėjo tokioje gyvenimo sravyje taip dailiai palaikyti savitarpio santykius, kaip mokėjo apreikšti savo jausmų dailumą ir švelnumą, sunku ir įsivaizdinti. Drąsiai galime tvirtinti, kad mūsų tauta pagamino nepaprastų dalykų savo dainose.

Nebuvo pas mus bočių-prabočių svarbesnio įvykio, reiškinio, kursai nebūtų apdainuotas dainose. Pradedant nuo paprasčiausių gėlyčių, baigiant stambiausiais—slapčiausiais gamtos reiškiniais, viskas buvo mūsų jautriųjų protėvių pastebėta — apdainuota. Koks nepaprastas dorumas turėjo slėptis jų širdyse!

Jeigu dar prie tų dainų pridėti ir kitus mūsų liaudies kūrinis, kaip tai patarles, mįsles ir priezodžius, tai gauname labai

originalų, labai gilų, sveiką mūsų tautos senelių mokėjimą galvoti-filosofuoti. Jų yra labai daug. Negalima jų būtų čia surašyti. Patarčiau bent kelias perskaičius rimtai apgalvoti-panagrinėti, atrasti patarlės objektą ir tuomet pasirodys, kokio sveiko proto būta mūsų prabočiuose.

Apie mūsų dainų ir apskritai senovės liaudies kūrybos prakilnumą ir švelnumą, ne tik tautiniu, bet ir pasauliniu žvilgsniu, negali būti abejonės. Didieji vokiečių poetai Herder'is, Lessing'as, Goethe ir kiti nepaprastai mylėjo, stebėjosi mūsų dainų grožė ir sėmėsi savo genialumui įkvėpimo. Jie mūsų dainas iškėlė į poezijos aukštesniųjų sūstų ir negalėjo suprasti, kaip taip žemai stovinčioje tautoje galėjo rasti mokėjimas taip švelniai, nekaltai mąstyti. Grožės, nekaltybės, meilės šaltiniai — mūsų dainos.

Jeigu jau svetimtaučiai mūsų dainas kelia į padanges, tai mes irgi turime pripažinti savo liaudies dainoms grožę ir dailę. Tik, deja, labai apgailėtinas dalykas, kad mes jas šiandien vis labiau ir labiau užmirštame, skverbiamės prie kaž-kokių naujoviškų — moderniškų dainų, kuriose kartais vieton poetiškumo ir dailės, didelis demoralizavimas slepiasi. Tūlas gali pasakyti, kad tos mūsų liaudies dainos tebuvo reikalingos tik senovėje, o dabartyje — labai senų pažiūrų žmonėms. Bet toksai manymas — stambi klaida. Kam brangi mūsų tauta, tam turi būti brangios ir mūsų liaudies dainos, nes jose nupiešta visi mūsų tautos, laisvos tautos, troškimai, jos širdies tvaksėjimas — žmonių gyvenimo būdas ir jų papročiai. Tos dainos mus gali išmokinti tėvynės meilės ir skaisčių sveikų pažvalgų į gyvenimą. Jos gali nunešti mūsų mintis į žilą senovę, parodyti mūsų senelių visą veikimą, naminius santykius. Dainose mes galime pamatyti, kaip sūnus myli tėvą, tėvas sūnų, kaip bernelis myli mergelę, mergelė bernelį, kaip sesė lydi brolelį karan, kurs joja viską palikdamas, kad tik apgynus savo tėvynę, savo brolius, laukelius.

Senovės dainos ir apskritai liaudies kūryba — pasakos, patarlės, priežodžiai pilnai atvaizduoja mūsų senelių gyvenimą. Kas myli tėvynę, kas nori jos sūnus senesniuose

laikuose pažinti, tas turi mylėti dainas, nes visa tai galima rasti mūsų senovės dainose.

Dar syki tariau, kad labai apgailėtinas dalykas, kad mūsų jaunimas, o ypač inteligentija, užmiršta tą praeities saulę ir griebiasi naujų dainų, kuriose visai nerandama, o kartais labai mažai, poezijos. Reikėtų tą ydą mesti ir grįžti prie senovės dainų, dainų, kuriose atsispindi nekaltas gyvenimas, skaisčiai meilė.

Taigi, baigdamas, raginu mūsų jaunimą vieton "moderniškųjų" dainų, kuriose kartais spindi gyvas nepadorumas, pamylėti senovės dainas. Jos mus išmokins skaisčiai mylėti tėvynę, mokėti jai patarnauti, matyti joje harmoniją — džiaugsmą. Pamyliškime, atjauškime, įsigilinkime — persitikrinsime.

— x —

V. Endziulaitis.

Mano Godos.

Pamilau gyvatos ugnį,
Mėlsvą dangų, žvaigždeles,
Jūrų plotį — bangeles.
Žalią mišką — jo sapnus,
Pietų vėjo dvelkimus.
Pamilau gyvatos ugnį.

Jūrių bangos — mano kelias,
Skambi lyra — gyvata.
Žiedų kvapas — sveikata,
Šilas, paukščių šnekėsiai
— Mano viltis, spinduliai.
Jūrių bangos — mano kelias.

Ei, įduok, jaunystė sparną!
Man nulėkti kelionėlę,
Į aušrinę ryto gėlę.
Žvaigždžių kelią išmatuoti,
Dainų dainą sudainuoti
Ei, įduok, jaunystė sparną!

Pamilau idėją aukštą,
Dar blaivesnę, kaip dangus,
Daug šviesesnę už žaibus,
Pamilau aš skambią lyrą,
Įkvėpimo jausmą tyrą.
Pamilau idėją aukštą.

Kaunas 30—I—1922.

Religija-Gyvenimo Pagrindas.

(Pabaiga).

Šiandien jau kalbama apie naujus dėsnius fizikoje ir chemijoje. Galimas daiktas, kad visa tai, ką mes šiandien mokomės iš fizikos ir chemijos, ir skaitome neabejotina ticsa, po kelių metų pasirodys, kad visa tai yra klaidinga.

Tad matome, kad nieko pastovaus moksle nėra. Visa nuolat keičiasi, mainosi. Ir veltui ieškoti aiškiai prirodymų, pastovių ir nesikeičiančių tiesų. Tad ne be pagrindo, apie tai, yra išsireiškęs garsus vokiečių mokslininkas Reimond-Duboi: "Ignoramus et ignorabimus."

Pastovių tiesų moksle nėra. Tad kamegi tiesa? Tas klausimas per visus amžius yra kartojamas ir neranda kito atsakymo, kaip To Žmogaus, Kuris buvo įmiršusios žydų minios atvestas pas Pilotą ir Kuris pasivadino save tiesos Karaliumi. "Aš užgimiau ir atėjau į pasaulį, — tarė atvestas Žmogus, — kad duočiau liudijimą tiesai". "Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas." Pilotas tų žodžių nesuprato ir skeptiniai paklausė: "Kas tai yra tiesa?" Tų žodžių daugelis ir šiandien, šiais laikais nesupranta ir vis klausia: "Kas tai yra tiesa?" Tie žmonės tiesos niekumet nesuras, jei nesupras Kristaus pasakytų žodžių: "Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas."

Tiesa yra religijoje. Mes atmetėme visas žmogaus protu ir pojučiais pažintas tiesas, kaipo paeinančias iš nebobulo šaltinio, o tas tobulas ir amžinas šaltinis yra Dievas, Kurį mes ne protu, ne pojučiais pažinome, bet Jis pats mums apsireiškė. Mes žinome apie Dievą ne todėl, kad mūsų protas veda prie Dievo, bet todėl, kad mūsų kiekvieno sąmonėje jau iš prigimties yra Dievo savoka. Dievo idėja kiekvienam žmogui yra įgimta ir nėra nei vienos tautos, nei vieno žmogaus, kuris Dievo savokos neturėtų; ar imsime žemiausiame kultūros laipsnyje stovinčias senovės tautas, ar šių dienų civilizuotus europiečius ir kitus žmones. Tie laikai, kada buvo manyta ir tikėta, kad esama tautų, kurios neturi jokios religijos, jokio pėdsako ti-

kėjimo į Aukščiausią Esybę jau senai praėjo. Ticsa, viename kitame pasenusiame kecionių aprašyme, o net ir kai-kuriuose šių laikų laikraščiuose galima dar rasti tvirtinimų, kad neišmatuojamose šiaurinės Azijos sniego tyrumose, ar nepalictuose vidurinėse Amerikos giriose, ar tropikiniuose Amazonės upės tankumynuose pasitaiko rasti viena kita tautelė be religijos, bet naujausi šioje srityje tyrinėjimai parodė, kad šie tvirtinimai yra klaidingi. Tą mintį, kad esama tautų be religijos yra iškėlę Spencer, Gillen ir Lubbock. Jie rėmėsi savo padarytais tyrimais Afrikoje ir Australijoje gyvenančių tautų. Bet jų tyrimai buvo paviršutiniai ir neatatiko tiesai. Pav., jų buvo nurodoma, kad vidurinėje Afrikoje yra pigmėjų tauta, kuri neturi jokios religijos, jokio supratimo apie Dievą. Le Roy, gyvenęs daugiau 20 metų Afrikoje ir tyrinėjęs tenyškėčių tautų religiją, štai ką apie tai rašo: "Laikė 20 metų mano gyvenimo Afrikoje teko aplankyti pigmėjų stovyklas. Buvau pigmėjų svečias, gyvenau su jais, pažinau jų kalbą, papročius, mintis ir tt. ir visur radau aiškią Dievo idėją."

Tyrinėti laukinių tautų religiją yra labai sunku, nes laukiniai žmonės, klausiami apie savo religiją nenoriai apie ją kalba, o jei kartais ir kalba, tai tyliai, drebėdami, kad kokia dvasia neišgirstų. Viršujis Dievo garbinimas labai retai tepasitaiko. Tad galimas daiktas, kad kartais ir nepasiseka patirti apie jų religiją. Tačiau ilgi ir sąžiningi tyrinėjimai parodė, kad religijos esama visur. "Tvirtinimas, kad esama tautų be religijos", — sako garsus nederlandų profesorius M. Tiele, — "remiasi vien bloga observacija, arba idėjų sumaišymu. Dar nesurasta tautos neturinčios tikėjimo į aukštesnes esybes. Tad galima tvirtinti, jog religija kuoplačiausioje to žodžio prasmėje yra visuotinis žmonijos apsireiškimas." "Religijos faktas lygiai senas, kaip ir žmonija, — sako Thomas, — nes jis plaukia iš žmonijos (žmogaus) prigimties."

Tiesa, religijos forma ne visų tautų vienoda. Vieni reiškia Dievui garbę malda, kiti degindami aukas, tretį nusilenkdami perkūnijom, miškam, vandenim ir tt. Tačiau visos tos religinės formos teisriškia — pagarbą aukščiausiai esybei, kuri yra pirmutinė visa ko pradžia.

Religijos visuotinumą faktas parodo, kad kiekvieno žmogaus prigimtis reikalauja būti religingu, kad religija nėra žmonių sukurta, bet paeina iš aukštesnės esybės — Dievo. Nenorintieji pripažinti Dieviškojo religijos kilimo, tą visuotinumą faktą stengiasi išaiškinti kitu būdu. Vieni sako, kad religija yra kunigų, valdovų išrašta, kad geriau galėtų viešpatauti ir daugiau pasipelninti. Tačiau šis tvirtinimas nėra teisingas, nes istorija parodo, kad pirmiausia atsirado religija, o tik vėliau atsirado kunigai ir valdovai. Kiti sako, kad religija yra kilusi iš protėvių garbinimo. Bet istorija mums parodo, jog yra religijų, kuriose nėra mirusiųjų garbinimo; yra tautų, kurios negerbia savo tėvų, juos apleidžia, o kartais net žudo, tačiau religiją turi visi. Kiti sako, kad religija yra kilusi iš baimės, iš nesugebėjimo išsiaiškinti gamtos reiškinių. Jei religija būtų kilusi iš baimės, tuomet ir dievai išreikštų baimę, bet pažvelgę į tautų religijas pamatysime, kad dievai yra ne baimės, bet pagarbos, išminties, meilės ir tt.

Kai kas dar išrodinėja, kad religija yra žmogaus proto padaras. Pirmykštis žmogus, negalėdamas išaiškinti aplink jį esančių daiktų buvimo, priėjo prie tos išvados, kad visa tat Dievas sutvėrė. Iš čia ir atsiranda religija. Visiems žinoma, kad žmogaus protas turi subjektyvų pobūdį, gali kiekvienas žmogus savaip protauti, gali žmonės vieną ir tą patį dalyką svarstydami prieiti prie skirtingų išvadų, kas dažniausiai ir atsitinka. Dar gi šiais laikais, kada yra nurodyta prėtavimo taisyklės, kada yra logikos dėsniai, beveik jokių klausimų neprieinama prie vienos išvados. Tad kodėl senovės tautos, rišdamos pasaulio ir visų daiktų buvimo klausima turėjo prieiti prie vienos išvados? Kodėl-gi jos negalėjo to klausimo įvai-

riai išaiškinti? Juk ir jų protas nebuvo suvaržytas, buvo dar laisvesnis, nes nevaržė jokios logikos taisyklės.

Tad tvirtinti, kad visos tautos, rišdamos pasaulio ir visų daiktų buvimo klausimą, vien savo protu priėjo prie vienos išvados, nėra jokio pagrindo, nes žmogaus protas įvairiai gali tą klausimą rišti, o tuo labiau, kad dabartiniais laikais mes matome tuo klausimu daugybės įvairių atsakymų.

Tiesa, senovės tautos visos tikėjo, kad Dievas yra pasaulio ir visų daiktų tvėrėjas. bet jos tikėjo ne todėl, kad jų protas taip nurodė, bet todėl, kad jos jau iš prigimties turėjo Dievo sąvoką, jau išanksto apie tat turėjo vidujinį įsitikinimą.

Tad matome, kad religija nėra kunigų ar valdovų išrašta, kad nėra kilusi iš baimės, nėra žmogaus proto padaras, bet paeina iš visuotino žmonių įsitikinimo ir iš aukščiausios esybės — Dievo. Iš to seka išvada, kad religijoje, kaipo paeinančioje iš tobulo šaltinio — Dievo, yra amžinoji tiesa. Ir mums, Vyčiams, reikėtų įsidomėti, kad religijoje yra toji tiesa, kurios padedami atsieksime savąjį tikslą ir religiją statykime gyvenimo pagrindu.

Išvados paremti naudojami šia literatūra:

1) *prof. G. Čelpavov*. "Psichologijos vadovėlis." *Vertė D-ras M. Reiny*, 1921 m.

2) *prof. G. Čelpanov* V viedeniėje v filosofijų 1916 m.

3) *prof. Būčys*. "Tiesos ieškojimas" "Draugija" 1907 m.

4) *Pr. Jusaičio*. Straipsniai "Kosmos", 1921 m.

5) *K. Č—ras*. "Pirmykščių žmonių monoteizmas." "Ateitis" 1914 m.

6) *J. Skruodys*. "Religijų istorija." 1920 m.

7) *prof. Būčys*. "Tikėjimo klausimai."

E. Vacius.

Klaipėdos Sukilimas.

(*Mano atsiminimai*).

Dunda, stena traukinys, skuba, bėga Kretingos link. Sustoja, pasilsi ir vėl bėga, nepailsta. Šmėkščioja telegrafo stulpai, tolymesni medžiai, sodžiai skuba, bėga. Dar toliau pasirodo miesteliai, bokštai ir vėl pasislepia. Ir taip vis nauji ir nauji reginiai: pasirodo ir vėl pranyksta, rodos kur kine sėdi ir žiūri, kaip bėga vaizdai per baltą foną, — sniegu apdengtą žemelę.

Tai žemaičių žemė! Did. Kunigaikščio Keistučio mylima šalis. Jis kaip savo akį sergėjo ją nuo plėšikų kryžiuočių. Su savo galingais vyrais — meškinais vijo neprašytus svečius. Žuvo kryžiuočių galybė. Senai jau kapuose ilsisi žemaičių milžinai. Dabar Žemaitija vėl laisva, tik jos kaimynai prūsai dar kenčia svetimų spaudžiami. Neilgai keš. Štai jau kyla ir Mažosios Lietuvos vyrai. Nusibodo vergauti. Skubu ir aš ten padėti savo broliams.

Štai jau ir Kretinga. Išlipu iš traukinio, ir... rytas, ką tik aušta, aš jau Mažojoj Lietuvoj. Krūmais skubu gilyn, perbrendu upelį. Už upelio vėl krūmai ir štai... mano laimė, sutinku du ginkluotus vyrus. Tai buvo sukilėliai. Tuojau jiems pasakau savo sumanymą, jie maloniai pašnekina, vienas nusiveda stovyklon, kur jų tvarkomas būrys. Mus sutinka augalotas vyras, tai buvo to būrio vadas. Klausinėja. Aš pasakiau mokąs gerai kulkosvaidį valdyti ir norįs prie sukilėlių prisidėti. Vadas mielu noru sutinka. Nusiveda pas savo būrį. Net akys nušvito: didelis būrys ginkluotų vyrų, kulkosvaidžiai, rankinės granatos, šautuvai — galėsime kariauti, pamaniau sau, tiek ginklų turima. Vadas paskiria man kulkosvaidį, 8 vyrus, paskui visus susišaukęs prabilo: "Lietuvos vyrai, susirinkome čia šį kartą ne linksmintis, ne dainuoti, kaip pirmiau, bet laisvę mūsų šaliai iškovoti, nuversti amžius slėgusį mus jungą. Vyrai, imkit ginklus ir nei vienas jų nepadėkit, kol laisvę iškovosim. Žūsime—tai žūsime garbingai. Mes kovojam

už savo teises, mūs bus pergalė. Valio Mažoji Lietuva!" "Valio!" iš šimtų vyrų krūtinių suaidėjo per mišką, laukus, skelbdamas, išaušusį laisvės rytą. "Vyrai", — tęsė toliau vadas. — "Ne tik mūs vienu būrys sukilo, — sukilo ir kitose vietose. Mums dabar reikia išvyti iš miestelių vokiečių žandarų ir traukti Klaipėdon. Pirmutinis žygis — į Bajorus, paskui — Klaipėdon. Imkit ginklus ir pirmyn!" — Tai buvo 10 d. sausio.

Visi kaip vienas sustojom ir paskui vada pusiau bėgte skubinom į Bajorus.

Gavom žinią, kad į Bajorus iš Klaipėdos atvažiavo automobiliais vokiečiai, atsivežė kulkosvaidžius, norėdami mums kelią užkirsti. Skubinam pasimatyti su atvykusiais svečiais. Štai jau netoli Bajorai. Prienam plentą iš Bajorų į Klaipėdą ir sustojam. Dabar jau nieks į Klaipėdą automobiliais neišbėgs, galim pasilsėti, geriau ištirti dalyką. Pastatėm pas plentą sargybą, kiti nuėjom į gretymą sodžių nakvynėn. Išsiskirstę po butus, vieni sugulė, nes jau buvo pradėję temti, kiti ieškojo nusipirkti ši-tą užkasti. Aš su dviem draugais per miškelį nuėjom pas ūkininką. Kieme radom patį šeimininką. Jis truputį nustebo pamatęs taip apsiginklavusius svečius, bet kaip mes pasakėm kokių tikslu atėjom, maloniai paprašė vidun, pavaišino, palinkėjo geros kloties ir išleido, pridėdamas: "kad būčiau truputį jaunesnis ir-gi nesėdėčiau namie. Juk iš manęs ir-gi neprastas kareivis buvo, tik per didįjį karą sužeidė kojon ir dabar vos pasivelku be lazdos."

Padėkoję ir užsimokėję skubinom stovyklos link. Einant per miškelį pradėta šaudyti. Kas tai galėtų būti? Nejau žandarai sumanė pulti! Mes bėgte parbėgom — gera naujiena: mūs sargybiniai paėmė tris automobilius, 5 žandarų ir tris kulkosvaidžius. Mat jie norėjo pasprukti Klaipėdon, bet papulė mūsų sargybon. Iš belaisvių sužinojom, kad Bajoruose yra tik keli žandarai, delto nusiuntėm žvalgus. Jie nuėję nuginklavo

C. Bancevičiūtė.
Narė L. Vyčių 102 kp. (Detroit, Mich.), gabi
scenos mėgėja.

juos ir paliko laisvus, nes pasižadėjo dabo-
li tvarkos, kaip ir pirma. Išaušus rytui trau-
kėm Klaipėdos linkui, visi pakilusiu ūpu at-
vaduoti ją nuo okupantų. Slenka kilometrai,
po kilometrų. Štai jau tik šeši, penki, ketu-
ri. Priėjom kalnelį, sustojom. Už kalnelio
upelis Dangė neša savo tyrą vandenėlį Bal-
tijon. Tiltas. Dar toliau — Klaipėda ir
Jūra, motinėlė. Koks puikus reginys. “Si-
renos”—jūrių švyturiai savo kokia tai nepa-
prasta, įspūdinga daina žavėja sielą.

Klaipėda, tau amžius vergavus tuoj iš-
auš laisvės rytas. Atėjo tave Lietuvos sū-
nūs atpirkti — sujungti vienan Lietuvos kū-
nan. Ar lauki mūs?.. Ne, tu dar tyli, tave
dar sukale laiko vokiečiai ir francūzai, bet
jų dienos jau suskaitytos...

Štai plentu per Dangės tiltą pakalnėn
leidžiasi mūsų raiti žvalgai, ir tolyn... stai
ga tik sutarška kulkosvaidžiai. Žvalgai,

prigulę ant arklių šuoliais skrieja atgal.
Z. imbia kulkos, bet drąsuolių nei viena ne-
drįsta liesti. Pradeda poškinti ir kituos šo-
nuos kulkosvaidžiai ir šautuvai, prasideda
apgulimas. Priešai gerai įsistiprinę, reikia
gerai prisirengti puoliman. Prasideda dar-
bas: — tvarkymasis. Paskirstomi barai.

Tai buvo 11 d. vakaras.

Aš su savo draugais pasistatėm kulko-
svaidį pas malūną ir kalbamės patylomis a-
pie būsimą puolimą. Kur-nekur sutarškia
kulkosvaidžiai, supoška šautuvai ir vėl tylą.
Išaušta 12 d. Rytas. Mus pamaino. Parei-
nam štaban pasilsėti.

Pasilsim, išsivalom ginklus ir vėl ren-
giamės baran. Pavakarėje išeinam grioviu
palei plentą į barą, ištiesę vorelėn traukia-
me. Turėjo pastebėti priešas, nes pradėjo
šaudyti kulkosvaidžiais. Tik jų šaudymo ne-
paisėm: nuslinkom paskirtan baran. Vieta
labai patogi — ūkininkas. Sodely padarom
apkasus. Už sodelio upelis Dangė. Anapus
jos priešas išsistatęs kulkosvaidžius. Mums
duoda vadas įsakymą saugoti tiltą, kad prie-
šas nepeireitų mūs pusėn. Šaudyti tik rei-
kalui esant. Tuoju pastatom, užtaisom kul-
kosvaidį, pagilinam apkasus ir laukiam, kada
priešas pradės lysti mūs pusėn per tiltą.
Tik jis to visai nemanė daryti. Jam kin-
kos drebėjo ir anoj pusėj tupint. Užteko
mūsų žvalgams pasiūstiems pas tiltą iššau-
ti, tuoju raketos, visa gerkle pradeda garga-
liuoti jų kulkosvaidžiai, rodos juos visas
pulkas užpuolė.

Tamsi naktis. Oras ramus, net links-
ma gulėti. Priešais puikus reginys — Klai-
pėdos žiburiai — lyg žvaigždėlėmis dangus
nusagstytytas. Jūros pakrantė švaistosi pro-
žektoriai, leiddami ilgus šviesos spindulius,
lyg norėdami išskirstyti nakties tamsą. Taip
puiku viskas, net dainuoti noris. Tik čia ki-
tokios dabar dainos. Čia tik vienas gali
dainuoti, tik “mirties Angelas” savo ragą
pūsti. Ei užtrauksim ir mes dainelę, tik
nuo jos sudejuos krūtinės, užtrauksim “lai-
dotuvių maršą.”

Pradeda švisti. Šonuose supoška kul-
kosvaidžiai ir vėl nutila. Sutrinksi ranki-
nės granatos, joms pritaria šautuvai, kulko-
svaidžiai, užverda smarkus gargaliavimas,

tai vēl silpsta, silpsta — nutila. Prieš mus anoj pusēj upelio aiškēja priēšo apkasai, vaikštīnēja po juos pilkos figuros, kitos pasidrāsinusios išlipa ant viršaus. Perdaug drāsūs!.. Paleidziam salvę ir pilkos figuros smunka į apkasus. Tai vēl pasirodo ir taip visą dieną vieni kitus erzina. Vakare ateina pamainyti mus. Tai buvo 13 d. sausio.

Pareinam štaban. Vadas liepia gerai pasilsėti, nes ryt svarbi užduotis. Buvom pavargę, tai-gi tuojuau sumigom. Pabudom tik prašvitus. Visą tą naktį ir dieną (14 sausio) ėjo pergrupavimai, rengimasis pulti, sutrauktos buvo stipresnės jėgos mūsų kairin sparnan. — Jo užduotis buvo — pramušti priešo linijas ir įsibriauti Klaipėdon. Mes stovėjom ties viduriu fronto, kur įsakytą buvo atidengti smargi ugnis, kad nukreipus priešo domę nuo kairiojo sparno. Aš pastačiau kulkosvaidį prie plento, kad būtų galima apšaudyti tiltą.

4 val. turėjo prasidėti šturmas. Jau iš vakaro pradėjo smarkiai pustyti. Pakilo vėjas. Per kelis žingsnius nebuvo galima nieko matyti, nei girdėti. Taip siautė visą naktį. Priešas, bijodamas puolimo, visą naktį nerimavo: be pertraukos poškėjo šautuvai, tarškė kulkosvaidžiai. Tam poškėjimui kartas nuo karto pritardavo duslūs granatų sprogimai.

Apie 4 val. ryto prasidėjo tikras puolimas. Pradėjo nejuokais poškėti granatos, nes kiekvienus apkasus galutinai tik granatomis buvo galima paimti. Mūs būreliui davė paspirties: naktį mūs žvalgai prišliaužę iškarpė spygliuotas vielas ant tilto, kad švintant galėtume pulti jį. Pradėjo švisti. Apšaudę už tilto priešo apkasus, pamatėm, kad kairėje mūsų grandinės eina pirmyn. Kairysis mūsų sparnas sumuša priešą, įsibriauna miestan. Priešas, palikęs apkasus, bėga. Mes šaudydami vejamės. Pačiam mieste virė smarki kova. Reikėjo granatomis paimti atskirus namus.

Štai apie 15 d. sausio 12 val. nutila kova. Įeinam ir mes miestan. Žmonių minios sutinka nugalėtojus ir linksmi sveikina, vaišina "cigaretais."

Štai Klaipėda, laisva esi! Po tiek šimtmečių verguvės, vėl Lietuvos sūnūs tau laisvę atnešė. Stiprus buvo kryžiuotis, stiprus vokietis, bet dar stipresnis lietuvis, išlaikęs savo kalbą, tėvynės meilę, liko nugalėtoju. Vėl Klaipėdoje plevėsuoja trispalvė Lietuvos vėliava su Vytim. Vėl ten skamba Lietuvos kariška daina. Nėr ten vietos svetimiems atėjūnams, grobikams. Pralietas Lietuvos sūnų kraujas nuplovė visą kas svetimą, prijungė Klaipėdą vienan Lietuvos kūnan ir niekas jos jau neatskirs.

Pašilupiai 25—III—23 m.

A. A. Klierikas Julius Čeputis.

A. a. Julius Čeputis atvažiavo į Ameriką su savo tėveliais vos 4 m. amžiaus. Pabaigęs pradinę mokyklą išėjo dirbti, kad padėjus tėveliams. Dirbo iki 1915 m. Sutaupeš šiek tiek pinigų, sumanė mokintis, nes labai mylėjo mokslą. Ir 1916 m. rudenyje išvažiavo į Šv. Bedo Kolegiją.

PAVYZDINGAS MOKINYS IR PATRIOTAS.

Julius Čeputis buvo pavyzdingas mokinys. Mylėjo jį nevien lietuviai moksleiviai, bet ir svetimtaučiai. Profesoriai jį taipgi gerbė ir mylėjo, nes buvo mandagus, ramus ir pamaldus.

Nors Julius, 4 metų atvažiavęs Amerikon, visai neatsiminė, kaip išrodė Lietuva, bet jo gyslose tekėjo karštas lietuviškas kraujas ir iš krūtinės veržėsi tėvynės meilė, lyg koks vulkanas. Jis labai rūpinosi, kad Lietuva būtų laisva ir nepriklausoma. Dažnai būdavo svetimtaučiai su panieka pasakydavo: "You are Lithuanian". A. a. Julius atsakydavo: "I am proud that I am Lithuanian". Reiškia didžiavosi, kad yra lietuvis, o ne koks airis, ar lenkas. Jis daug sykių susikirsdavo su lenkais studentais už Vilnių, Mickevičių, Kaščiūšką ir kitus. Kada sakydavo prakalbas Giedrininkų susirinkimuose ar Spring Valley, visuomet jojo prakalbos buvo pilnos tėvynės meilės ir noro turėti stiprią Katalikų spaudą. Nesykį jojo pastangomis buvo Spring Valley surengti

vakarai Tautos Fondo naudai, kad pagelbėjus Lietuvai nukentėjusiai del karo.

GIEDRININKAS IR VYTIS.

Julius Čeputis dar prieš išvažiuosiant į mokyklą gyvendamas Cicero labai daug veikė L. Vyčių Organizacijoje. Atvažiavęs į mokyklą, kada tik gaudavo leidimą nuo rektoriaus, jis skubėdavo į Spring Valley ir su didžiausiu pasišventimu dirbo L. Vyčių 28 kp. Būdamas kuopos raštininku, uoliai pildė savo pareigas. Jo pastangomis kuopa augo, kaip ant mielių.

Daug dirbo ir Giedrininkų 3-čioje kuopoje. Vienus metus buvo protokolų rašt., kitus metus Literatinio skyriaus pirmininku. Jam pirmininkaujant kp. daug veikė. Daug moksleivių patraukė prie Giedrininkų.

Julius labai mylėjo mokintis lietuvių kalbos ir istorijos. Už geriausiai parašytą lietuvių kalba kompoziciją nuo mokyklos gavo aukso medalį.

SEMINARISTAS.

Išėjus mudviem pasivaikščioti dažnai kalbėdavom, kur eisime užbaigę kolegiją. Julius sakė matęs didelį kunigų trukumą Amerikoje ir taip-gi jaučias pašaukimą į kunigus, delto manęs stoti seminarijon. Taigi 1921 m., pabaigęs Šv. Bedo Kolegiją, rudenyje tais pačiais metais išvažiavo į St. Mary's of the Lake Seminariją, Area, Ill.

Seminarijoj mokslas gerai sekėsi. Daug kartų rašė, kad labai patenkintas seminarijos gyvenimu. Skundėsi tikėtai, kad negaunąs lietuviškų laikraščių ir negalįs sekti Lietuvos gyvenimo.

Bet štai gegužės 6 d. su savo dviem draugais išvažiavo ant ežero pasirtų ir apvirtus laiveliai nuskendo. Kitus du jo draugus pasisekė išgelbėti.

Begalo liūdime netekę tautos darbuotojo ir gabaus studento. Ypatingai liūdi jo Vyčiai ir Giedrininkai, kuriems jis taip nuoširdžiai darbavosi.

Gal kas iš jo draugų plačiau parašytų apie a. a. Julijų Čeputį.

A. Peldžius,

jojo mokyklos draugas.

Skaudus Lietuvos Ižeidimas.

Nepersenai Lietuvos laikraščiai pranešė, kad Donald Day, korespondentas didžiausio Chicagos dienraščio "Tribune" važiuodamas iš Varšavos į Rygą žada sustoti Kaune.

Dabar, geg. 13 d. "Tribune" tilpo to korespondento raštas iš Rygos, kuriuo skaudžiai tapo ižeista Lietuva. Minimas korespondentas sustojęs, o gal tik pravaziavęs pro Kauną, ir nuvykęs Rygon siunčia raštą, kuriame vadina lietuvius nekultūringiausią pasaulį gentimi, nepripažįsta lietuviams tautybės, pažymėdamas, kad Lietuva turi teisių save valdyti tiek, kiek Poeblos indijonai turi teisių valdyti Arizonos valstiją delto, kad Lietuvos Ministerių Pirm. Galvanauskas padarė pareiškimą Tautų Lygai, kuriuo apeliuojama į Tarptautinį Haagos Teismą del teisybės Vilniaus klausimu. Šiuo sykiu p. Donald Day labai pasitarnavo lenkams, atlikdamas paprasto jų propagandisto rolę.

Po pasirodimo tų Lietuvą ižeidžiančių žinių p.p T. Šeimis, buvęs L. Vyčių Centro Rašt. ir K. Jurgelionis, "Naujienu" adm. per tą patį "Tribune" atsakė tam korespondentui. Abu pabriežė, kad p. Day, paduodamas tokias "depešas", nieko nežino apie Lietuvą, jos istoriją, garsią praeitį, seną kalbą, papročius, tradicijas.

Šitokie apsiereiskimai tegul paragina mus, kurie gali ir kuriems prieinama anglų spauda, kuodaugiausia teikti informacijų apie Lietuvą.

(Iš C. Flaischlen).

Ir saulelė ateis!

Ir saulelė ateis! ir saulelė ateis! ir bus graži diena!..

Tamsios miglos slenka ir mėlynas dangus vis dažniaus iš anapus žiūri ir virš sodybos kyla karveliai ir rasa spindi pievose.

Margos peteliškės laksto ir gėles linguoja ir juokias ir nuo beržyno šlaito per upelį.

Skamba linksma piovėjų daina...

Saulelė ateis! saulelė ateis! ir bus graži diena!

Jauniems Vyčiams Pasiskaityti.

MANO MOKSLO PRADŽIA.

(Atsiminimai iš rusų verguvės laiku).

Atsimenu tas laimingāšias dienas — dienas brangios kūdikystēs. Kaip gera tuomet būdavo padējus galvelē ant motinēlēs keliu saldžiai užmigti. Gera nežinoti pasaulio vargū — lyg plaštakēlei be rūpesčių skrajoti. Tik ne vaiko sapnais džiaugtis, žmogui gyvybē skirta, bet išgerti ligi dugno karčią gyvenimo taurē. Kiek paaugējus jau reik mokintis valdyt savo valtelēs vairā — su audromis kovoti.

Štai atējus rudeniui, visi mano draugai pradējo vaikščioti pas mūsū kaimynā Jonā mokintis. Kodel-gi aš neinu? Ar aš bemokslis būsiu! Gana, pamaniau sau, su katēmis ant pečiaus tupėti. Likit sveikos ilgauodegēs — pikčiurnos, tiek kart įdrēskusios! Aš eisiu mokintis...

Tuomet gyvenom dar prie kaimo. Mokyklos buvo toli miesteliuose ir į jas ne visi galējo leisti savo vaikus, tai daugiausia mokino kaime. Bet ir tie, kurie galējo leisti į miesto mokyklas, neleido, nes ten mokino nenčiamos mums rusū kalbos.

Mokinti kaime slaptai, rusū buvo griežtai draudžiama. Tam, kuris mokino, grasē ne tik kalėjimas, bet ir Sibiras. Bet nežiūrint tokios didelēs bausmēs, atsirasdavo žmoniū, kurie pasišvėsdavo tėvynēs labui, ir nenorėdami, kad kūdikiams iš pat mažūnēlēs pradētū skiepinėti rusū dvasiā vyriausybės mokyklose, patys mokino. Pas mus tokiu buvo Jonas. Jis mokino mano draugus. Ir aš prašiau mamos, kad leistū pas jį mokintis. Bet mama mane atkalbinējo: "Kā čia, vaikeli, dar permažas, kitā metā tai jau galēsi, o dabar būk namie, dar sušaltum. bevaikščiodamas, arba kazokai gali sumušti".

Kad aš mažas ir kad gali būti šalta, tai aš suprantu, bet už kā mane gali kazokai sumušti ir kas jie toki, tai aš nežinojau. Aš vieno tik troškau — mokintis. Ir kuo labiau mane draudē, tuo labiau aš troškau to pa-

slaptingo mokslo. Nenori leisti tai aš pats nueisiu! Sumanyta-padaryta!

Vienā ankstū rytā, dar visiems tebemiegant, apsilvilkau mamos jopke ir bēgti, o kur tad aš jau geriausiai žinojau. Nubēgau pas Jonā, vargais įsigavau vidun, (mat jis dar temegojo). Išpasakojau visā savo reikalā, o jis nusišypsojo, paglostē, užkēlē ant pečiaus ir liepē laukti kol visi susirinks. A, Tu, Dievulēliau, pamaniau sau, atējau mokintis, o čia ir vėl ant pečiaus!.. Gerai kad neradau katēs, kad ir svetimai, visvien būčiau vuodegā nulaužęs. Kiek pradžiugau, pamatęs ant stalo keletā knygū... Kad taip jas gavus pavartyti!.. Be abejo ten yra daug visokiū žvėriū, apie kuriuos ir aš tuojau mokēsiu pasiskaityti. Laukiau, kad tik greičiau susirinktū. Tos kelios valandos, amžiumi atrodē.

Galū gale susirinko visi mokiniai su knygomis. Susirinko, susēdo už stalo, atsiwertē knygas ir mokosi. Manęs niekas nei nepamatē, tik atējęs mokytojas nukēlē nuo pečiaus ir, padavęs elementoriū, parodē pirmasias raides. Tik dabar pamatē mokiniai, kad vienas ar viena viršaus, o aš pamačiau, kad mokintis, tai ne ant pečiaus gulėti. Tik labai man nepatiko, kai išgirdau besiginčijant mokinius: vieni sako "vaikas", kiti "mergaitē". Gerai kad nediršau, už tokį mano asmens įžeidimą, būčiau taip susikeičęs — būčiau tiesiog pasakęs: "Jūs visi katēs esate"... Bet kodel jie negali pažinti, ar aš vaikas, ar mergaitē, negalėjau suprasti, o čia nieko tokio abejotino, tik ta nelaiminga mano motinos jopkē. Nurimęs vėl žiūriu į knygā. Šita "A" didžioji, šita "a" mažoji, tik kaip čia jas geriau atsiminus? Gudraus būta. Sugalvojau! "A" didžioji tai daugiau nieko tik "galas stogo". Mažoji "a" — susirietus sena boba, lygiai tokia, kai mūsū kaimo skerdžiuvienē. "O" — tai gražus apvalas "kringelis" kokį visuomet parveždavo man tētē iš bažnyčios. Taip ir visos kitos raidēs turējo savo simbolinę reikšmę — visas savaip perkrikštijau. Na,

žinoma, ir geriausiai jas išmokau. Tik ne per vieną dieną, kaip daugelis nori. Tai buvo mano mokslo pradžia — impulsas, kurio dėka aš pasiekiau to, kad galiu savo atminimą parašyti. Tai buvo mokslas, kuriame nė krislelio nebuvo to rėžymo, to rusėjimo, kuris viešpatavo tais laikais įsteigtose mums rusų mokyklose.

Gera mokėti svetimų kalbų, bet didelė gėla savosios nežinoti.

E. Vacius.

—x—

L. Tolstoj'us.

Tetervinas ir lapė.

Lapė: Sveikas, tetervinėli, mano drauguži, kaip išgirdau tavo balselį, tai ir atėjau paklaustyti.

Tetervinas: Dėkui už gerą širdį, lapute sesele.

Lapė (apsimetusi kurčia): Ką sakai? Negirdžiu. Tu geriau, tetervinėli, mano drauguži, nueitum ant žolės pasivaikščioti,

pasikalbėti su manim, aš iš medžio negirdžiu.

Tetervinas (šaukia garsiai, kaip del kurčios): Bijau aš nueiti ant žolės. Mums, paukščiams, pavojinga vaikščioti žeme.

Lapė (nekaltai): Nejaugi tu manęs bijai?

Tetervinas: Ne tavęs, kitų žvėrių bijau... Visokie žvėrys būna...

Lapė: Ne, tetervinėli, mano drauguži, dabar įsakymas paskelbtas, kad visoje žemėje taika būtų. Dabar jau žvėrys viens kito nekliudo.

Tetervinas (garsiai): O tai gerai. (Povaliai). A, antai šunes bėga: kad po senovei, tau nueiti reiktų, o dabar tau nēr ko bijotis.

Lapė (nori bėgti): Man metas... Lik sveiks.

Tetervinas (juokdamasis): Kur-gi tu? Juk dabar įsakymas... Šunes nekludys.

Lapė (bėga ir rėkia iš tolo): O kas juos žino... Gal jie įsakymo dar nežino...

Vertė V. V.

Kl. Pietaris.

DANUTĖ.

5-kių veiksmų drama.

VEIKIANTIEJI ASMENYS:

- 1) *Vidimantas*, kunigaikštis.
- 2) *Danutė*, jo žmona.
- 3) *Ginvytis* vyriausias Vidimanto karvedis.
- 4) *Visgirdis*, Vidimanto pilies užveizda.
- 5) *Rumbaudas*, karžygis, Vidimanto dvariškis.
- 6) *Gauras*, Vidimanto kunigaikštijos sodietis.
- 7) *Vidimanto tarnas*.
- 8) *Grubytė*, Danutės tarnaitė.

- 9) I)
- 10) II) 3 Vidimanto kariuomenės, —
- 11) III) Paribio pulko kareiviai.
- 12) *Danyla*, kunigaikštis, Vidimanto priešas.
- 13) *Romėnas*, vyriausias Danylos karvedis.
- 14) *Vylius*, Danylos kalėjimo tarnas.
- 15) *Danylos tarnas*.

Vidimanto palydovai, Danylos palydovai, kareiviai, žmonės.
Įvyksta senobinėje Lietuvoje.

I VEIKSMAS.

(Vidimanto pilyje. Didelis, turtingai papuoštas kambarys. Kairėje ir dešinėje durys, priešais du langai. Vidury stovi stalas, aplinkui jį kelios kedės. Sienoje kabo ginklu. Dešinėje sėdi Danutė, verpia).

Danutė — Kur pažvelgsi — ašaros, vargas... Kur išgirsi, pyktis, keiksmas, skundas... *(pauza)*. Ak, kad aš būčiau galingu ju Praamžiu, kad aš būčiau tuoju, kurs yra visa ko pradžia... O, kad aš būčiau juo, aš pasaulį kitokį sutverčiau, šitą kitaip papuoščiau... Aš kiekvieno žmogaus širdyje įkurčiau šventą meilės ugnį, aš kiekvienam gyviui įkvėpčiau meilę, tik meilę, amžiną galingą meilę... aš vėją priversčiau ašuoti meile!.. Visa, visa būt meilė... Tada nebūtų vargų, nebūtų kančių, — pasaulį amžinai skambėtų meilės imnas... Nebūt nieko, tik meilė, meilė... Tada meilė pagimdytų laimę... visi būt laimingi. Pasaulį viešpatautų meilė ir laimė... *(įeina Vidimantas, liūdnas vaikšto)*. Šveikas balandėli! *(žiūri į jį)*. Ko, mielasai, taip nusiminiš? lyg neramus?..

Vidimantas *(nuleidęs galvą vaikšto)* — Et, mieloji...

Danutė *(atsistojusi, eidama prie Vidimanto)* — Mielasai! argi tu man nesakysi... juk prieš visogalius dievus prisiekiai ir džiaugsmą ir liūdėsį su manimi dalintis, — sakyk, nekankink ilgai manęs...

Vidimantas — Sapnavau sapną, baisų sapną! Rodos, koviau priešą, jis mane nuveikė, patsai sužeistas puoliau mūšio lauke... Aplinkui buvo kapų tyla, tik mano vaitojimai ją ardė... Staiga virš mano galvos kažkas taip smarkiai suūžė... Nustebęs pakėliau galvą viršun... o dievai!... — trys milžiniški arai suko padebesėje. Tik štai jie nusileido žemyn... puolė mane... Iš užkrekęjusios kraujais žaizdos, šale manęs gulinčio lavono, ištraukiau kalaviją, norėjau gintis... Veltui, — mostelėjimu galingo sparno vienas aras išmušė man kalaviją iš rankų... Aštriais nagais galingų savo kojų draskė mano kūną... godžiai gėrė iš mano žaizdų šiltą kraują... Mirtis... *(sudreba)*.

Danutė — Tai, balandėli, tuščias sapnas! Taip nusiminei del niekniekio...

Vidimantas — Man baisu... oi, baisu... šiurpas mane varsto... O dievai! ką tai reiškia? Ar aš jums taip nusikaltau, kad nei sapne neducdat man ramumo?! Pasigailėkit, dievai!

Danutė — Nusiramink, balandėli, kam šešėlių bijotis?! *(bučiuoja jį)*. Geriau atsimink, kad mane myli... *(lyg susigėdžiusi)* pabučiuok mane...

Vidimantas — O, mylimoji! moki tu savo saldžiu liežuvėliu išblaškyti juodas mintis *(apkabina, bučiuoja Danutę)* Nieko... aš visiškai ramus... Lyg kaž-kas... nieko, nieko...

Danutė *(glausdamas prie jo)* — Vidai, ar mane myli?..

Vidimantas *(slėpdamas nusiminimą)* — Neklausk, mylimoji! — tu mano žvaigždė, tu mano saulė! brangiausias mano turtas!.. *(įeina Visgirdis)*.

Visgirdis *(lenkdamasis)* — Šviesusis kunigaikšti! Pilin atvyko trys nepažįstami vyrai ir kuogreičiausia nori tave matyti. Žiūrint—mūsiškiai, sakosi esą Paribio pulko.

Vidimantas — Nesako ko nori?

Visgirdis — Ne, kunigaikšti! Sakosi būtinai tave nori matyti.

Vidimantas — Kviesk juos čionai!

Visgirdis — Klausau! *(išeina)*.

Vidimantas — Įdomu, ką jie tokio turi pranešti!?! *(kabina nuo sienos kunigaikščio kalaviją, sega prie šalies)*.

Danutė — Praneš gal, daug stumbrių medžioklei žiną.. *(išeina per kairiasias duris)*.

Vidimantas — Ei ne! čion kas kitas!.. *(iš dešinės įeina trys šarvuoti kareiviai Visgirdžio lydimi)*.

Visgirdis — Štai tie, kunigaikšti! *(visi nusilenkia)*.

Vidimantas *(Visgirdžiui)* — Laisvas! *(Visgirdis išeina)*. Pasakokite, kas esate, iš kur atvykote ir ko norite?—klausau!

I Kareivis — Šviesiausias kunigaikšti! Esame Vikinto, Paribio pulko vado siūsti, pranešti tau svarbią žinią!

Vidimantas *(sėsdamas sostan)* — Klausau!

II Kareivis — Danyla, su gana skaitlinga kariuomene, užpuolė mūsų šalį. Visą plėšia, naikina, degina, žmones vergijon ima.

Robertas Šerelis,

Liet. Vyčių 93 kp. (Rochester, N. Y.) valdybos narys, pasižymėjęs darbštumu įvairiose veikimo srityse. Be to, lanko pagarsėjusią Eastman School of Music.

III Kareivis—Nestengėm sulaikyti; dabar mūsiškiai slapstos miškuos, vis bėga, dažnai iš pasalų puola priešą...

I Kareivis — Sužinojome, Danyla sakęs: "Ką mano kardas palies — krauju ir pelenais virs!"

III. Kareivis — Žmonės prašo pagalbos.

II Kareivis — Tai viskas, kunigaikšti, ką tau turėjome pranešti.

Vidimantas — Tarne! Tarne! (*suploja rankomis; įeina tarnas*).

Tarnas — Laukiu paliepimo, mano valdove!

Vidimantas (Tarnui) — Nuveski šiuos vyrus, pasotinki, tegul pasils po kelionės.

Tarnas — Klausau!

I, II ir III Kar. (lenkdamiesi) — Būk

mums mielaširdingas, valdove, pagelbėk vargšams! (*išeina tarno lydimi*).

Vidimantas — O, dievai!.. Sugrižęs iš karo nepasilsėjau, ir vėl—karan... Už ką mano baudziate, o dievai pasigailėkite.. (*įeina Danutė*).

Danutė — Ką-gi tau pranešė, balandėli, tie vyrai? (*pažvelgusi jam į veidą*). O žinau, suprantu... Tu nusimineš...

Vidimantas — Mieloji, Danyla užpuolė mūs kunigaikštiją, viską naikindamas cina pilies linkui. Bijau, gali nuveikti, silpnas aš, — nuolatiniai karai... (*pauza*). Tai, mieloji, ką reiškė mano sapnas.

Danutė — Nusiramink, sudaužysi priešų galybę.

Vidimantas — Gal ir tiesa... bet... man kaž-ko baisu... (*pauza; neramus vaikšto*) Ei, tarne! tarne! (*suploja rankomis, įeina tarnas*) Pašauk Ginvytį, skubink!

Tarnas — Tuojaus, valdove! (*išeina*).

Vidimantas — Ak, mieloji, širdis kažką blogo nujaučia... (*įeina Ginvytis*).

Ginvytis — Kam esu reikalingas, valdove?

Vidimantas — Degk kuoruose ugnį, siųsk šauklus, šauk kariuomenės kuodaugiau: josme karan tėvynės gintų!

Ginvytis — Karzygiui tikras džiaugsmas kovoti už tėvynę! Iškaposime visus priešus, nebeišdris daugiau pulti mūsų tėvynė! Įsakymas bus tuojaus išpildytas! (*išeina*).

Vidimantas—Tarne! (*ploja rankomis; įeina tarnas*).

Tarnas — Ką liepsi man valdove!

Vidimantas — Atnešk šarvus ir liepk pabalnot man žirgą!

Tarnas — Klausau! (*išeina*).

Vidimantas — Nežinau, ar dievai man laimę lems šiame kare...

Danutė (*stengdamos paslėpti išivyravusį skausmą*). Kovas mielaširdingas... plėšikams neduos lieti nekaltai kraują... (*proverksmus*). Būk ramus... nuveiksi Danylą... (*įeina tarnas šarvais nešinas*).

Tarnas — Štai, kunigaikšti, šarvai! (*šarvuoja Vidimantą*).

Vidimantas (*apsišarvavęs*) — Pašanki čionais Rumbaudą ir Visgirdį!

Tarnas — Klausau! (*išeina*).

Vidimantas (matydamas žmonos skausmą). Mano miela! O mano Danute! Tik tu nusiraminki, gal sugrįšiu sveikas ir gyvas...

Danutė (nebesusilaikydama) Ak... Širdis plyšta... Gal amžinai su tuom atsisveikinti... ką myliu... Ar-gi galima iškęsti?! (*verčia apsikabinusi Vidimantą*).

Vidimantas — Mano širdyte! Nusiramink!.. (*tvirtai*). Klausyk, esant pavojui: bėgk šiauriniu požemiu. Išbėgusi vis gausi prieglaudą pas dorus žmones, o dievai tavęs neapleis... Štai raktai, (*duoda raktus*).

Danutė (pamiršusi save) — Ar-gi aš galiu su tavim persiskirti?!..

Vidimantas — Likimas mus skiria... Ne-nusimink perdaug, gal neilgam...(pauza; *Danutė verčia*). Bet esant pavojui turi-gi bėgti; ar-gi geriau pakliūti prieš rankosna... kęsti išjuokimas... Oi ne! tu turi bėgti! Dorų žmonių pastogėje rasi sau prieglaudą ir dievų globėjama galėsi gyventi, ir... mane, gal žuvusį, gal priešo naguose, minėti... Turi bėgti; padaryk tai, tavęs prašau... (*pauza*). Ar prizadi? Sakyk-gi, mylimoji...

Danutė — Aš priešui atkeršyčiau už tavo mirtį... Šalyje sukurčiau tokį kerštą ne-labajam, aš jam nei vieną naktį neduočiau saldaus miego... O ne! Tu liksi gyvas, gyven-sim...

Vidimantas (bučiuoja Danutę) — Ne-užmiršk manęs!.. mano gyvenimas tada būt it pūvančio lapo...

Danutė (karštai) — Nekalbėk! Nekalbėk! Myliu!.. (*įeina Rumbaudas ir Visgirdis*).

Vidimantas — Atėjote, karžygiai...

Rumbaudas ir Visgirdis — Ką liepsi, valdove?

Vidimantas — Joju karan. Rumbaude, ruoškis — josi su manim; tu, Visgirdi, liksi

pilyje, visame kame klausysi mano žmonos! Suprantate?

Rumbaudas ir Visgirdis — Iš paskutiniųjų tau tarnausime mūsų valdove!

Vidimantas — Pildyk! (*Rumbaudas ir Visgirdis išeina*). Mieloji, ten, šiauriniu požemiu, netoli aukuro... Tikiu, dievai tavęs neapleis!.. (*įeina Ginvytis*).

Ginvytis — Šviesusis valdove! Pulkai narsių raitininkų laukia tavo paliepimo.

Vidimantas — Praneški, tuoj ateinu, josisime.

Ginvytis — Klausau! (*įeina*).

Vidimantas (atsisveikindamas su Danute). Pasilik sveika! Nepamiršk manęs... (*abiejų akyse ašaros, Danutė nebepajėgia nei žodžio ištarti, tyliai išlydi Vidimantą; girdėtis šaukšmas: Valio, Vidimantas, mūsų narsusis kunigaikštis! Valio, Vidimantas, mūsų vadas! Valio, dainuoja, girdėti kas kart vis toliau:*

Mūsų vadas narsus,
Veda mus kovon;
Daug iš mūs palaidos
Žemelėn juodon.

Girios, kalneliai,
Sveikiname jus, (*2 kartu.*)
Ruoškite narsuoliams
Tinkamus kapus.

Priešo mes nebijom,
Nebaisu mirties!
Karžygiui didesnė
Yr' garbė šalies.

Girios, kalneliai ir tt.

(*paskutinių žodžių girdėti tik aidas*).

Uždanga.

Sporto Sekcija.

SPORTAS IR LIETUVOS VYČIAI.

Amerikonai tur būt daugiausia domisi sportu. Mėgiamiausias šiuo momentu, tai base ball. Miestuose, kur didžiausias biznis

varomas, žiūrėk, po pietų, visi kurie tik turi atliekamo laiko, jau traukia į parkus, kur sviedininkai žaidžia base ball'ą.

Mūsiškių dauguma sako: tuščia jų, iš to

nėra naudos, velyk atliekamą laiką praleisti kur pavėsy.

Gerai, kad toks dar sugeba knygą paskaityti arba gerėjas gamtos gražumu. Tačiau miesto parkuose retai pasigėrėsi gražiąja gamta. Visur dūmai. Dangus neskaidrus. Gale įgavęs tinginį ir kiūtena namų link.

Gi amerikoniai, tūkstančiais suėję į base ball'o parkus, persiima didžiausiu entuziazmu ir tvirčiausia valia, įsitikinę savo komandai, visomis jėgomis varosi, kad jų komanda laimėtų. Čia tai nesimato, kad tinginis imtų viršų. Atpenč. Pasirodo ambicija, tvirta energija, drąsa. Delto amerikoniai ir yra pilni ambicijos, energijos ir drąsos. Užsibaigus žaislui, visi persiėmę įspūdingais norais, vėl imasi savo reikalų arba biznio.

Base ball'o sportas yra pagirtinas tuo, kad neša naudą dvasiai ir sveikatai. Ofisuose prie darbo nuilbę atsigaišina dvasioje, aktyviškai persiimant to sporto entuziazmu. Tuo pačiu ir kūnas įgauna naujų jėgų, kuomet savo energiją tvirtina dideliu noru, kad parinktoji komanda laimėtų.

Čia gimęs lietuvių jaunimas ir-gi myli tą sportą. Ytin malonu pažymėti, kad Lietuvos Vyčių Organizacija pradėjo įgyvendinti tą sportą. Žiūrėk vienur kitur susitvėrė komanda. Pav. New Jersey ir New Yorko Lietuvos Vyčių Apskritis turi jau šešias komandas. (Chicagoje suorganizuota Vyčių Basebolo Lyga, iš 8 komandų.—Red.). Kitur tveriasi naujos. Tolyneigoj visur susitvers.

Kokia gi nauda? Labai didi. Pirmutinė tai svarbiausia, kad garsins Lietuvos vardą svetimtaučiuose, nes Lietuvos Vyčiai, pasivadinę "Knights of Lithuania," išlaimėję, garsėsis Lietuvos jaunimu ir bus didis plusas pačiai L. V. Organizacijai, kuri nepasilieka nuo Amerikonų, bet pažangiuoja sykiu su jais. Tuo įgaus Amerikos visuomenės užuojautą ir gerą vardą. Kitos naudos yra įvairios. Lavina kūno pajėgas. Išdirba energiją. Priduoda entuziazmo. Teikia drąsos norą. Tų visų ypatybių reikalinga mūsų jaunimui. Ir mūsų jaunimas gaus visa tai priklaudydamas prie Lietuvos Vyčių Organi-

zacijos, kuri sulig apystovų siekia Amerikos idealų, tačiau nepamiršta, kad Lietuva visu pirmiausia turi rūpėti. Ir Lietuvai yra pasiaukavę dirbti ir net aukoti savo gyvastį.

Lietuvos Vyčių Organizacija yra vienintelė mūsų išeivijos organizacija, kuri prilaišys ištautėjantį mūsų jaunimą prie Lietuvos vėliavos, kurią pasirinkę bus ginti ne tik krauju, bet ir gyvybe.

Kiekvieno lietuvių prievolė turi būti, kad, jeigu dar nepriklauso prie L. V. Organizacijos, neatidėliojant įsirašytų. Jeigu pats negali, tai raginti jaunimą. Tegul jis priklauso. Jaunimui vienatinė vieta tai L. V. Organizacijoje.

Tad-gi, visi iš vieno, stengkimės matyti, kad Lietuvos Vyčių Organizacija tai vienatinė jėga prieš ištautėjimą. Ir, jeigu visas lietuviškasis jaunimas būtų susispietęs L. V. Organizacijoje, nebebūtų baimės, kad jaunimas bei priaugančioji karta nebus mūsų.

Tadgi, visi prisidėkim prie Lietuvos Vyčių Organizacijos ir skatinkime kitus kad prisidėtų.

Būdami tikrais lietuvišiais ir tvirtais Lietuvos Vyčiais, išsilavinę ir išsimiklinę, laimėdami žaislus ir gerą vardą, laimėsime gerą ir skaidrią ateitį, nes tuo sulaikysime mūsų jaunimą nuo ištautėjimo ir mūsų jaunimas entuziastiškas, tvirtas ir sveikas pasiliks prie mūsų ir bus mūsų.

A. T.

—x—

Detroit, Mich. L. Vyčių 79 k. mergaičių sporto sekcija daug jau nuveikė ir dar žada veikti. Rudenį, 1922 m., liko suorganizuota besketbolo komanda. Darbas buvo sunkokas, nes neturėta "gym" lošimui, nei uniformų. Pastangomis valdybos narių R. Stankaitės ir D. Gustaitės visi keblumai išnyko. Užregistravus į Board of Recreation mūsų komandą paskyrė į Class C.

Žaidžiant besketbolo sezono mūsų komanda pralaimėjo tik vieną kartą. Gale sezono pasirodė, kad iš viso Class C mūsų komanda stovi pirmoje vietoje. Visos komandos narys gavo po bronzinį medalį. Mergaitės, kurios žaidė ir gavo medalius yra: R. Stankiū-

tė, D. Gustaitė, O. Staniuliūtė, J. Jarašaitė, M. Karpavičiūtė, M. Petrokiūtė ir M. Šarkiūtė. Po šio didelio laimėjimo mūsų komanda liko perkelta į Class B. Dabar mūsų mergaitės jau rengiasi prie ateinančio basketbolo sezono, žada būti "first" ir gauti sidabrinčius medalius.

Vyrai visuomet sako, kad moterys mėgia daug kalbėt, o mažai veikia. Bet šį kartą, ypač 79 kp., vaikinai, sportininkai to negali sakyti, nes mergaitės už savo vikrumą pasipuošė medaliais, o vaikinai, kuo gali pasigirti?

Vaikinai, sukruškite, nes mergaitės jau mokinasi ir baseballą lošti.

Atletė.

—x—

Waukegan, Ill. L. Vyčių 47 kp. sportininkai smarkiai darbuojasi. Jiems padeda visi nariai, ypač mergaitės. Už smarkų pasidarbavimą jos nutarė geg. 30 d. surengti vakarą, kurio pelnas eis sportininkų naudai.

Užbaigę sėkmingai basketbolo sezoną, smarkiai pradėjo ruoštis prie baseballo žaidimų. Bal. 29 d. įvyko pirmos rungtynės su stipria Round Lake komanda. Rungtynės buvo smarkios, vienok žaidimą laimėjo Vyčiai. Rezultatas 4 prieš 3.

Tą pačią dieną Vytis Navardauskas, manageris, nuvažiavo į Chicago ir prirašė mūsų kuopą prie L. Vyčių Chicago Apskričio Baseballo Lygos.

Kitą savaitę, geg. 6 d., įvyko pirmos rungtynės su tos Lygos stipria North Sidės 5-tos kuopos komanda. Rungtynės laimėjo waukeganiečiai su dideliu rezultatu — 19 prieš 2. Kadangi ši chicagiečių komanda skaitoma viena stipriausių, tad kitoms Chicago Vyčių komandoms sakome: laikykitės, kad waukeganiečiai jus į dulkes nesumuštų.

Juncius, mūsų "first basemonas" yra tikras "Babe Ruth" ir "then some". Šiemet jis lošė penkiuose žaidimuose ir kiekviename padarė po vieną "home run" ir dar tris "three base hits".

Sėkm. geg. 3 d. Vyčiai vėl laimėjo supliekdami stiprią Knights of Columbus komandą, padarydami 12 prieš K. of C. 4. Juncius vėl pasižymėjo padarydamas dar

vieną "home run". Kužminskas taip-gi padarė "home run".

Trečiadienio vakarą prieš šias sekminigas rungtynes Vyčiai surengė sportininkams vakarą, kad parodytų prielankumą ir pridavus daugiau energijos. Vakarą puikiai pavyko.

Geguž. 20 d. antrą kartą Vyčiai susirėmė su Round Lake komanda.

Geg. 27 d. su Area Diamond Lake komanda, o geg. 30 d. "Decoration Day" su Siberville.

Nuo birželio pradžios jau pradėjo savo brolišką "argumentą" su įvairiomis Chicago Vyčių komandomis.

J. D.

—x—

Cleveland, Ohio. Geg. 13 d. įvyko smarkios baseballo rungtynės L. Vyčių 25 kp su Brookside W. O. W., kurias laimėjo Vyčiai rezultate 12 prieš 11.

VYČIAI.

	R.	H.	P. O.	A.	E.
Palšis 2 b.	2	1	4	3	1
Mažeika 3 b.	1	1	0	4	1
Venslovas 1 b.	1	1	8	0	1
Pangonis S. S.	2	2	0	5	2
Draugelis l. f.	1	3	0	0	0
Kandrus c. f.	1	2	2	0	0
Senkus p.	1	1	0	1	0
Mališauskas c.	1	0	13	1	1
Pangonis r. f.	1	1	0	0	0
Viso	12	12	27	14	6

BROOKSIDE W. O. W.

	R.	H.	P. O.	A.	E.
Bovie l. f.	2	3	2	0	0
Doefert 2 b.	0	0	0	0	0
O'Malley p.	1	1	1	4	1
Pliska 1 b.	1	2	12	2	1
Klass s. s.	2	2	0	3	1
Benk c.	1	0	6	2	0
Moran 3 b.	1	0	2	2	2
Grant p. & 2 b.	1	6	2	2	1
Bittel c. f.	1	3	1	0	0
Zelner r. f.	1	1	0	0	0
Viso	11	12	26	15	6

Jurgis C. Venslovas.

—x—

Chicago, Ill. — Lietuvos Vyčių Chicago Apskričio Baseballo Lygą sudaro 8 komandos, būtent: 4 kp. (Dievo Apveizdos parap.), 5 kp. (North Sidėj), 8 kp. (Roseland, Ill.), 13 kp. (Town of Lake, Chicago), 16 kp. (Bridgeporte, Chicago), 35 kp. (West Pullman, Ill.),

36 kp. (Brighton Park, Chicago) ir 47 kp. (Waukegan, Ill.).

Tarpusave Lygos žaidimų programa padėta gegužės 27 d. Rungtynės įvyko šioje tvarkoje: 5 kp. su 8 kp. Laimėjo 5 kp. Rezultatas 11:3. 36 kp. su 4 kp. Laimėjo 4 kp. Rezultatas 14:4. 13 kp. su 35 kp. Laimėjo

13 kp. Rezultatas 26:6. 47 kp. su 16 kp. Laimėjo 47 kp. Rezultatas 13:1.

Birželio 3 d.: 4 kp. su 5 kp. Laimėjo 5 kp. Rezultatas 7:6. 8 kp. su 35 kp. Laimėjo 8kp. Rezultatas 7:0. 13 kp. su 16 kp. Laimėjo 16 kp. Rezultatas 22:10. 36 kp. su 47 kp. Laimėjo 36 kp. Rezultatas 11:6.

J. T. Smith.

ATEITININKAS.

(IŠ ANGLIŠKO VERTĖ A. K. TAURAGIS).

Žiūr. "V." Nr. 6(138).

SKYRIUS XVI.

Kiti patyrimai.

Šunų staugimas ir miegant vaikam girdėjosi. Jis bangino net tvirtąją Vinco širdį. Pusę nakties praleido be miego, kad sugalvojus, ką toliau veikti. Žinoma, turi juodu iš čia pabėgti. Bet kaip? Dieną juodu sergsti Norkošius, o naktį šunės. Apie Norkošių Vincas visai galvojo. Kokis jo buvo tikslas? Ką jis mano versdamas juodu sunkiai dirbti, duodamas netikusį, it kiau-lėms, valgi ir sukdamas mokestį? Gal ne pirmą sykį jis taip elgiasi, nes Matilda jau sakė, kaip jam sekėsi su pirmesniaisiais vaikais, kurie, sakė, pabėgo. Kodėl jie valdžiai neskundė? Gal delto, kad džiaugėsi išsprukę iš jo nagų, kaip kad džiaugtųsi dabar jis ir Aroldas.

4 valandą Žėkas linksmu balsu pažadino juodu iš miego. Valgant jiems pusrytį — duoną su nugraibytu pienu, jis visą laiką tēmijo. Po pusryčio išsivežė juodu į lauką. Vincas nudavė linksmu ir Aroldą ragino tokiu būti. Bet Aroldas taip buvo suvargęs, kad vos, vos įstengė dirbti. Kalbėti ir šypsotis jau negalėjo.

— Turėsiu mokestį numušti, jei taip dirbsi, — patēmijo Žėkas.

— Gerai bus, jei aš nors taip galėsiu dirbti, — atsakė Aroldas.

Išgirdęs tokį atsakymą Žėkas rėžė šake

Aroldui per galvą, kuris ant vietos ir sukrito.

— Aš tik juokais sudaviau! — rėkė bėgdamas vaikui į pagelbą.

Pakėlė Aroldą nuo žemės ir paguldė ant šieno.

— Šimts pyptių, jis suvargęs. Pagulėk čia kokią valandą, o paskui eik namo. Matilda aprūpins.

Žėko jausmas buvo toks tikras, kad Vincas, kuris buvo pergedęs, pradėjo atsiesti ir iš naujo dirbti.

Pagulėjęs ant šieno Aroldas atgavo jėgas ir, užuot ėjus namo, vėl paėmė šakę ir šiaip-taip užbaigė dieną. Parėjus iš darbo vėl ta pati vakarienė, vėl toks pat dolieris, tie patys Matildos išsitarimai ir šunų staugimas. Sergėdamas abu vaiku Žėkas sakė, kad šunės paleisti valkatoms baidyti.

Vėliau Vincas manė, kad ūkininkas, būdamas šykštus, norėjo tik jų pagelbos šienai suvežti. Paskui juodu paleis. Nes perdaug kainuotų jam ištisą žiemą laikyti du diktu vaiku kad ir ant duonos bei nugraibyto pieno. Bet Matilda visai ką kitą papasakojo. Darbo pas Žėką visuomet yra užtektinai. Tam darbui jis stengdavos pasigauti baikščių vaikų bei vyrų ir taip įbauginti, kad jie jam visados vergautų.

— Ar-gi nėra kokio išėjimo, kaip tik pabėgti iš čia? — klausė Matildos.

— Nuduokit sergančiais, jei galite mušimą pakeisti, — atsakė Matilda.

Išgirdę tokį atsakymą, abu vaiku giliai susimąstė. Paskui jų mintys perėjo ant Žėko, kuris, rodos, gerai su ja sugyveno. Jo pati atėjo ir nuėjo, it šešėlis, tyli, tuščiagalvė, niekumet nesudrumsta ir nesusidomėjusi. Matildai nieko daugiau nereikėjo daryti kaip tik namus prižiūrėti ir paduoti duonos su nugraibyto pienu. Juodu stengėsi sužinoti, kaip ji praleidžia liuosą laiką, kaip save palinksmina. Vienok niekumet jos negalėjo matyti, išskyrus tą laiką, kada pati pasirodydavo. Nesant Žėko, ji išeidama pratarėdavo vieną, kitą žodį, kurie supažindindavo juodu su įvykių eiga. Nuduoti sergančiais, kaip ji patarė, buvo vienatinis išėjimo kelias, nes kiekvieną dieną Aroldas ėjo silpnyn, kas visiems buvo aišku. Du kart lauke buvo apalpęs.

— Man rodos, reiks mudviem čia užbaigti savo būvį, — vieną vakarą prabilo Vincas, kuomet Aroldas buvo nuėjęs gupty, — nės mano pusbrolis suvargęs. Jei jis bandys laikytis sutarties, tai visai pasibaigs.

— Ar nemanai, kad jis nuduoda? — paklausė Žėkas.

— Tu taip manai?

— Vaikai vis vaikai. Jie taip moka nuduoti, kad net ir visą ligonbučio vyriausybę apgauna.

— Žėkai, šis vaikas nenuoduoda. Rytoj jis liks namie ir jei už dienos ar dviejų nebus ženklų, kad geryn eina, tai mudu eisim namo.

— O kaip su mano sutartimi?

— Žinokis sau. Niekas nėra priverstas daryti tai, ko negali.

— Su manimi taip negalite pasielgti. Tas vaikas nudavinėja. Neužilgo ir tu nudavinėsi. Už savo geraširdingumą aš turėsiu nuostolius panešti?!

— Geraširdingumą! Tu vadini geraširdingumu tai, kad tris sykį dieną duodi nugraibyto pienu ir supuvusios duonos?! Mudu nesava toki kvailiai, kokiais tu laikai. Gana tau vergauti. Apleidžiam!

— Gerai, apleiskite, jei galite, — ramiai atsakė Žėkas. — Kad ir šią minutą grįžkite atgal į miestą, jei manai, kad judu galite kautis su manim prieš apleisiant mano ūkį. Aš išgausiu iš jūsų tą mėnesį.

— Nei minutes ilgiau. Ryt anksti apleidžiame.

Žiaurus Žėko juokas nulydėjo Vincą net į palėpį, kur Aroldas gulėjo neramiai miegodamas ir kartas nuo karto sapnuodamas baisius sapnus.

Į miestą buvo tik dešimts mylių, bet šie žvėrys į skutus sudraskytų žmogų dar pusę mylios nenuėjus. Atsisėdo ir pradėjo mąstyti. Matildos patarimas buvo vienatinis kelias iš duobės, kurion juodu įpuolė, bet Žėkas atsisakė pripažinti ligą. Jis mano, kad tai tik nudavimas jį apgauti. Jis panaudos botagą, kaip šunims, ir gali lengvai Aroldą užmušti.

Liko tad du keliu: arba koku nors būdu šunis užmušti, arba ryte apsiginklavus geležiniu kuolu persiimti su Žėku. Pirmo sumanymo rodos nėra kaip atlikti. Apie antrą ir-gi abejojo, nes ūkininkas buvo stiprus. Stiprumo Vincui kaip tik ir trūko. Gal pasisektų jam netikėtai užpulti, bet užmušti žmogų su geležiniu kuolu, tai vis-gi bausis daiktas. Kitaip žiūrint, gyventi mėnesį ant tokios duonos ir tokio pienu, dirbti nuo aušros ligi tamsos už necteingus pinigų, tai ir-gi negalima. Be to, mėnesiui pasibaigus, Žėkas gali ir toliau laikytis juodu kaipo belaisvius.

Vincas apsidairė apie palėpį, ar nesuras kokio geležinio daikto. Netoli jo gulėjo seno pečiaus koja, kurią Matilda vartodavo langui paremti. Pagalvojęs kiek, taip sumanė. Rytoj Aroldas paliks lovoj. Jis su Žėku išvažiuos į lauką, susiginčys ir prie pirmos progos pavartos geležinį kuolą, o tuomet paėmęs arklius važiuos į miestą ir apskųs teisėjui. Apmąstęs apie visą, kas prieš akis jam stovėjo, pasijuto silpnas. Persistatė sau mūšį laukuose; vaizdą gulinčio kraujuose paplūdusio, pusgyvio žmogaus; miestan važiavimą; teisėjui apipasakojimą ir gal patekimą kalėjiman, ligi dalykas bus užbaigtas.

Ak, ir reikėjo jam įpulti į tokią nelaimę. Ar negeriau būtų buvę namie vaikų pajuką kęsti, mokyklon grįžti arba priimti žemesnį darbą, negu palikti šio bausaus vyro auka! Kartais rodėsi, kad šitoks atsitikimas yra negalimas; kad šitoks charakteris,

kaip Žeko, taip-gi negalimas taip arti padorių žmonių, teisėjų ir policijos. Apsidairė apie palėpį; pasiklausė šunų lojimo; pažiūrėjo į išbalusį Aroldo veidą ir persitikrino, kad viskas tikrenybė. Jis pats visą tą tikrenybę padarė. Jis pats tą susieškojo, apleisdamas namus ir draugus; apleisdamas miestą; nepasiduodamas Aroldo baimei, kuris būtų senai sugrižęs namo, jei būt turėjęs savo valią. Iš visų valstijoj vaikų tik jis vienas pasidavė šitam ziauriam Norkošiui. Ir jei rytoj reiks jam muštis su juo, gali pats būt užmuštas, sklepe užkastas ir niekas apie jį nežinos.

Baisu. Svajoję jis, kad grįš kuomet nors namo aukso vežime, barstydamas miestelio gyventojams pinigų. Dabar-gi jo kaulai gali sutrunėti šio nešvaraus namo sklepe, o motina ir draugai visai nežinoti, kas su juo ir Aroldu atsitiko. Puolė tad ant kelių, pradėjo melsti pagelbos, kad tektų jam vėl matyti namai ir motina. Patamsėj susieškojo škaplierį, pabučiavo jį ir pirmą

syk persitikrinęs, kad blogai padarė pradėjo verksti. Ak, dar nei mėnesio nėra, o kaip žemai jis nupuolė! Nesenai dar jis važinėjo Vilardo karieta, turėjo gerą mokestį ir didelę ateitį. Dabar-gi verkia vienas sau nešvaraus palėpio tamsumoj, turėdamas Žėką už viršaitį-prižiūrėtoją ir neteisingus pinigus, kaip mokestį! Dievas jį teisingai nubaudė. Meldėsi jis, žadėdamas pabėgus iš šio pavojaus pataisyti savo gyvenimą.

Užmigti jau negalėjo, tad laukė brėkstant dienos, mąstydamas, kaip pabėgti. Tose liūdnoje valandose jis perbėgo mintim keistą Žeko Norkošiaus gyvenimą. Kokią naudą turėjo jis taip darydamas. Matilda ir ta vargšė moteris, kurią jis pačia vadino, aiškiai matėsi, kad buvo jo aukos. Jos dirbo be vilties ir jo jau nebijojo. Jisai jas naujaukino, it laukinius arklius. Abi bijojo jo labiau negu norėjo kokio daikto. Kaip galėjo toks žmogus tęsti tokį gyvenimą apšviestoj žemėj? Ak, kokio blogo pasauly yra!

(Daugiau bus).

Iš Centro Raštinės.

IEIGOS.

RUGPIŪČIO MĖN., 1922 M.

Aukos.

48 kp. Springfield, Ill.	\$100.00
16 kp. Chicago, Ill.	12.50
Kaz. J. Urbon	10.00
Sophie Rutkauskas	15.00
St. Evanauskas	5.00
Francis J. Juškaitis	10.00
Anthony Cooper	5.00
Smulkiaisi	25.00

RUGSĖJO MĖN.

1 kp. Montello, Mass.	\$ 5.00
Ona Šlezaitė	10.00
Uršulė Brazaitė	10.00

SPALIO MĖN.

29 kp. Newark, N. J.	\$ 3.00
Vladas Reklaitis	5.00
Stasys Reklaitis	5.00
V. Belekevičius	1.00
51 kp. Sheboygan, Wis.	25.00

LAPKRIČIO MĖN.

47 kp. Waukegan, Ill.	5.00
----------------------------	------

KOVO MĖN. 1923 M.

27 kp. Norwood, Mass.	10.00
Viso aukų	\$261.50

PASKOLOS.

RUGSĖJO MĖN. 1922 M.

A. J. Valonis	\$720.00
Antanas Blaškys	50.00
43 kp. Grand Rapids, Mich.	60.00

SPALIO MĖN.

79 kp. Detroit, Mich.	15.00
J. Austravičius	10.00
Kun. P. M. Juras	50.00

LAPKRIČIO MĖN.

47 kp. Waukegan, Ill.	120.00
----------------------------	--------

SAUSIO MĖN., 1923 M.

43 kp. Grand Rapids, Mich.	10.00
---------------------------------	-------

KOVO MĖN. 1923 M.

28 kp. Spring Valley, Ill.	50.00
A. J. Valonis	500.00
Viso paskolų	\$1,585.00

ORGANO FONDAS.

RUGSĖJO MĖN., 1922 M.

6 kp. Hartford, Conn.	\$ 5.00
10 kp. Athol, Mass.	38.00
61 kp. Paterson, N. J.	13.00
1 kp. Montello, Mass.	2.00
97 kp. Akron, Ohio	12.75
78 kp. Lawrence, Mass.	21.00
16 kp. Chicago, Ill.	23.00
24 kp. Chicago, Ill.	19.50
8 kp. Roseland, Ill.	22.00
Philadelphia, Pa.	15.00
P. Gritėnas, 3 "Vyčio" Kop. ...	1.00
Z. Krasauskienė, Narėš. Mok.	3.00
P. Molis40
"Meilė" M. J. Urbonas	2.40
Peoples Restaurant	6.00
Peoples Stock Y. State Bank	10.00
B. Vaškevičiūtė	1.50
26 kp. Worcester, Mass.	63.25
25 kp. Cleveland, Ohio	21.75
90 kp. Kearny, N. J.	14.25
90 kp. Kearny, N. J.	10.25
48 kp. Springfield, Ill.	13.80
80 kp. St. Louis, Mo.	4.50
79 kp. Detroit, Mich.	12.00
Viso rugsėjo mėn.	\$335.85

SPALIO MĖN.

Metropolitan State Bank	
(skelb.)	\$ 35.00
Alf. F. Stankus	2.25
Prenumeratos į Lietuvą	14.00
Zig. M. Damanskis	5.15
"Vytis" Lietuvon	1.00
Ona Vaicikonis	3.00
J. Leškevičius	1.00
K. Vasiliauskas	3.00
79 kp. Detroit, Mich.	28.75
5 kp. Chicago, Ill.	39.50
18 kp. Cambridge, Mass.	32.50
79 kp. Detroit, Mich.	7.75
1 kp. Montello, Mass.	3.00
Ona Vaičikonis	3.00
16 kp. Chicago, Ill.	12.50
51 kp. Sheboygan, Wis.	28.50
Kun. P. M. Juras	5.00
61 kp. Paterson, N. J. (Sport)	1.00
49 kp. Brooklyn, N. Y.	21.75
Kun. G. A. Pauliukas	5.00
16 kp. Chicago, Ill. L. V.	4.80
Lith. Sales Corp.	1.20
P. Gritėnas	1.20
4 kp. Chicago, Ill.	8.50
A. Aleksis	2.40
47 kp. Waukegan, Ill.	4.50
90 kp. Harrison, N. J.	3.25
48 kp. Springfield, Ill.	13.85
68 kp. Wanamie, Pa.	44.25
8 kp. Roseland, Ill.	4.50
Jonas Naujokas	4.00
35 kp. West Pullman, Ill.	21.00

6 kp. Hartford, Conn.	8.25
Viso spalio mėn.	\$374.35

LAPKRIČIO MĖN.

2 kp. Lewiston, Me.	\$ 6.50
16 kp. Chicago, Ill.	4.75
16 kp. Chicago, Ill.	5.00
20 kp. Nashua, N. H.	4.50
Du Bois, Pa.	6.50
K. Vidikauskas	2.00
A. B. Žemaitis	5.28
52 kp. Elizabeth, N. J.	24.75
28 kp. Spring Valley, Ill.	14.00
27 kp. Norwood, Mass.	4.50
P. P. Baltutis	1.20
92 kp. Niagara Falls, N. Y.	23.25
14 kp. Cicero, Ill.	19.50
82 kp. Gary, Ind.	40.50
48 kp. Springfield, Ill.	9.00
27 kp. Norwood, Mass.	14.25
O. Nevuliūtė, Chicago, Ill.	1.65
12 kp. New York City, N. Y.	3.75
80 kp. St. Louis, Mo.	23.50
17 kp. So. Boston, Mass.	18.00
48 kp. Springfield, Ill.	14.90
V. J. Savickas	20.00
K. Nadzeika	1.09
100 kp. Amsterdam, N. Y.	5.75
J. Jakaičiūtė	3.50
T. Svoba	4.00
84 kp. Chicago Heights, Ill.	6.00
J. Cekanaukaitė	3.50
F. M. Shway	4.00
106 kp. Saginaw, Mich.	7.14
79 kp. Detroit, Mich.	4.25
V. Balanda	2.85
1 kp. Montello, Mass.	3.00
Viso lapkričio mėn.	\$312.36

GRUODŽIO MĖN.

Lith. Sales Corp. (Adminis.)	\$ 1.20
8 kp. Roseland, Ill.	3.00
D. Berbylas	2.00
16 kp. Chicago, Ill.	4.50
"Garsas", Brooklyn, N. Y.	1.20
P. P. Baltutis	3.00
F. Lauraitis	4.00
84 kp. Chicago Heights, Ill.	1.50
41 kp. Brooklyn, N. Y.	7.50
41 kp. Brooklyn, N. Y.	9.00
4 kp. Chicago, Ill.	33.50
20 kp. Nashua, N. H.	1.50
8 kp. Roseland, Ill.	1.00
90 kp. Kearny, N. J.	4.50
J. Jakaičiūtė	4.00
J. Mockus	4.00
80 kp. St. Louis, Mo.	3.00
79 kp. Detroit, Mich.	17.65
S. Stepulionis	2.00
47 kp. Waukegan, Ill.	45.25
25 kp. Cleveland, Ohio	28.50
7 kp. Waterbury, Conn.	50.25
Viso gruodžio mėn.	\$232.05

(Pabaiga bus kit. num.).

Kas Jaunimo Veikiama

CHICAGO, ILL. Opera "Šienapiūtė" scenoje. — Gegužės 23 d. Čekų-Slavokų salėje Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio koras, komp. A. Pocius vedamas, statė scenoje komp. Miko Petrausko vieno akto operą "Šienapiūtė". Kadangi ši opera statyta greitomis, tai reikia žodis pasakyti apie patį korą.

Pastaruoju metu Apskričio koras pergyveno sunkų krizį. Krizis prasidėjo 1922 m. vasarą, kada p. Pocius dėl "Šlaito" korespondencijos "Drauge" atsistatydino iš korvedžio vietos ir tapo pasamdytas p. Sauris, varg. Šv. Jurgio parapijos. P-nas Sauris paėmęs vesti korą tuojau pradėjo mokinėti operetę "Klaipėdos Julė", bet darbas nėjo sėkmingai, nes buvo žmonių, net ir pačių koro narių tarpe, kurie varė užkulisinę politiką, kas itin pakenkė visam koro veikimui. P-as Sauris, matydamas, kad koras menkėja, kad daugelis senųjų narių nelanko praktikų, o naujų narių neateina, rodos gruodžio mėn. atsistatydino. Netekęs vado koras liovė daryti praktikus ir išsiskirstė.

Daugelis manė, kad su šiuo Apskričio koras jau pabaigs savo gyvavimo dienas. Vienok energingai pasidarbavus Vyčių Chicagos Apskričio komisijai, kuri buvo išrinkta pasidarbuoti, kad koras vėl pražydėtų taip kaip keletas metų atgal žydėjo, laiškais sušaukta koristų susirinkimas, išrinkta nauja valdyba, pakviestas p. Pocius, kuris vėl sutiko užimti vedėjo vietą, ir kovo mėn. šių metų pradėta darbas. Nutarta tuojau surengti koncertą, kuriam ir parinko operą "Šienapiūtė".

Niekas nemanė, kad koras per aštuonėtą praktikų galės gerai pasirodyti su tuo veikalu, vienok išėjo priešingai. "Šienapiūtė" paliko gero įspūdžio visiems susirinkusiems dainos mylėtojams. Nesimdamas žymėti kiekvieno solisto skyrium, bendrai visi (Jonas Ramanauskas—Masiulio, Aleksandra Berčekaitė — Aldonos, Antanas Benaitis — Gotauto, Ona Vilkiūtė — Juškaus, Stanislova Lauraitienė — Mergaitės, Justas Balsis — Vyro I) savo roles gražiai, artistingai atliko. Gerai dainavo ir koras.

Prieš pradėsiant vaidinti Simfonijos orkestra griežė ilgą klasinį Miko Petrausko kurinį "Tautiška Lasa". Publikos buvo pilna salė — apačia ir galerija.

Dabar Apskričio koras ima mokintis trijų aktų operetę "Klaipėdos Julė", kurią ateinantį rudenį statys scenoje viename iš didžiausių vidurmiesčio teatrų.

Valio Apskričio koras!

Jurginis.

—X—

SO. BOSTON, MASS. — L. Vyčių 17 kuopa, savo susirinkime balandžio 3 d., nutarė rengti metines prakalbas, bei iškilmingai pradėti vietinį ko-

lionioj vajaus darbą. Taipgi nutarta tą nedėlią užsisakyti Šv. Mišias, pakviesti Marijos Vaikelių D-ją ir visiems eiti "in corpore" tų Mišių klausyti.

Bal. 22 d. tas viskas įvyko, tik netaip, kaip tikėtasi, bei kaip turėjo įvykti. Nors rytas išaušo gražus, saulėtas, bet narių maršavimui bažnyčion "in corpore" susirinko visai mažas būrelis. Didžiuma narių, kaž kodėl nepaisydami savo nutarimo, nuėjo bažnyčion atskirai ir paprastas sau vietas pasirinko, o kiti atėjo ant antrųjų Mišių. Susirinkusieji sveitinėn, nors mažame skaitliu, bet neatsižvelgdami į tai, išpildė kuopos nutarimą ir ėjo bažnyčion kaip buvo nutartą.

Šv. Mišias laikė patsai gerbiamas klebonas K. Urbonavičius. Pasakė gražų, poetingą pamokslą apie jaunystės begalinę reikšmę žmogaus gyvenime, jaunimo svarbą žmonijoje, Vyčių ir Marijos Vaikelių D-jų tikslus ir pareigas.

Vakare įvyko prakalbos. Žmonių, dėl lietingo oro, mažai susirinko. Prakalbas vedė pirmininkas Viktoras Medonis. Pirmiausia kalbėjo gerb. klebonas kun. Urbonavičius. Išreiškė nusistebėjimo dėl tokio netikėto Vyčių pasielgimo su savo nutarimu. Po to išaiškino žodžio "Vytis" reikšmę, Vyčių Organizacijos svarbą ir jos rolę lietuvių išeivijoje; kodėl ji turėtų būti brangi lietuviams ir kodėl laisvamaniai taip energingai ir su tokiu inirtimu ją niekina. Taipgi išdėstė skirtingumą psichologijos čia augusio jaunimo ir iš Lietuvos atvykusio ir kaip prie to Vyčiams prisitaikyti. Po jo kalbėjo Antanas Kneižys apie L. Vyčių Organizacijos sutvėrimą ir augimą. Ant galo kalbėjo Feliksas Zaleckas, neseniai iš Lietuvos sugrįžęs. Nurodė skirtumą organizuoto ir neorganizuoto jaunimo, kaip Lietuvoje taip ir čia, t. y. kokiais darbais pasižymi jaunimas priklausęs prie Vyčių bei Pavasarininkų ir kokiais — palaikas. Prie kuopos prisirašė keletas naujų narių.

Susirinkimas. — Bal. 30 d. įvyko minėtos kuopos mėnesinis susirinkimas savuose kambariuose. Prisirašė du nauju nariu, Elzbieta Romaniūtė ir Jurgis Stepšys. Naujosios raštininkės, A. Jarosiūtė (fin.) M. Karbauskaitė (prot.) užėmė savo vietas. Iš jų matėsi noras ir pasirizimas uoliai darbuotis. Svarstymai ėjo gyvai. Be kitko iškelta sporto reikalas. Visi tam karštai pritarė. Išrinkta komisija iš energingų jaunikačių sutvėrimui basebolo ratelio. K. Švagždžiūtė ir E. Kyburiūtė pareiškė, kad ir mergaitės sporto srity nemanoma pasilikti nuo bernaičių. Apie savo veikimą raportą pažadėjo išduoti sekančiame susirinkime. Jos pernai stebino lietuvių vikriu žaidimu squash ball'o. Reikia ir dabar tikėtis iš jų ką nors nuostabaus.

Tartasi ir vajaus reikalas. Gerb. varg. M. Karbauskas suteikė praktiškų patarimų, kaip čia augu-

sį jaunimą prie Vyčių pritraukti. Gi uolus Vyčių darbuotojas A. Bendoraitis pareiškė, kad į sekanti susirinkimą kiekvienas narys atsivestų po naują narij, o pats pažadėjo penkis atvesti. Tą nariai pažadėjo padaryti. Jei tas išsipildys, tai mūsų kuopa atsistos pirmon vieton Naujoje Anglijoje. To ir linkėtina.

Nekorespondentas.

—X—

ROCHESTER, N. Y. — Gegužio 6 dieną Lietuvos Vyčių 93 kuopa surengė draugišką vakarėlį Šv. Jurgio bažnytinėje svetainėje, į kurį susirinko apie aštuonias-dešimtis jaunuolių, kurių tarpe buvo ir gerb. klebonas kun. J. Kasakaitis. Triūsū V. Paluikienės, V. Paluikaitės, K. Štašaičiūtės, T. L. Stukaitės, B. Saunoro, T. Paluikio (pirmininko) ir V. Pikuno stalai buvo papuošti gėlėmis ir nukrauti skaniausiais valgiais. Susėdus už stalo, B. Saunoras, vakarėlio vedėjas, paprasė gerb. kleboną atkalbėti maldą, po kurios paaiškino tikslą šio vakaro ir perstatinėjo asmenis, kurie dalyvavo programoj. Pirmiausia Ona Žalniūtė ir Marijona Pikūniūtė padainavo "Birutė" ir "Vai, kad aš išjojau". Pianu pritarė Robertas Šerelis. Smuiku solo išpildė Stepanija Ivanauskiūtė. "Valio dalgėlė" ir "Motušaitė miela" padainavo Marijona Pikūnaitė. Smuika solo griežė Juzė Saunoriūtė. "Man gaila", "Prirodino seni žmonės", ir "Rudens melodija" duetus padainavo Marijona Pikūniūtė ir R. Šerelis. Pianu pritarė A. Gudinaitė. Po dainų kalbėjo klebonas kun. Kasakaitis. Ragino jaunimą mylėti savo tautą, savo kalbą, būti organizuotais, ypač dėtis prie Lietuvos Vyčių Organizacijos ir tt. Dar kalbėjo V. Pikūnas ir T. Paluikis (kuopos pirmininkas).

Programa baigta Lietuvos imnu. Po to, prasidėjo šokiai, žaidimai ir tt. Vytės V. Paluikienė ir T. L. Stukaitė prirašinėjo naujus narius, kurių prisirašė devynioliką mergaičių ir vaikinų. Dabar mūsų kuopoje (93) narių yra apie 40.

Negaliu praleisti nepažymėjęs, kad per praėjusius metus L. V. 93 kuopa vos tik nemirė. Tik rūpesčiu T. L. Stukaitės ir kitų energingų narių (Marijona Pikūnaitė, kuri taip-gi prirašė prie kuopos dešimtis narių, V. Pikūno, B. Saunoro ir pirm. T. Paluikio) kuopa atgijo ir išnaujo pradėjo veikti. Ir dabar išaušus pavasariui, gražiausios Rochesterio kolonijos gėlės pradėjo žydėti, tai yra jaunimas po L. V. vėliava.

Koresp.

—X—

WAUKEGAN, ILL. — Geg. 2 d. L. Vyčių 47 kuopa laikė mėnesinį susirinkimą į kurį atsilankė gražus būrys jaunimo ir prisirašė trys nauji nariai. Turėdama truputį daugiau liuso laiko kuopa nutarė pasidarbuoti — prirašyti prie kuopos daugiau naujų narių.

Geg. 20 d. įvyko vakaras Švento Kazimiero Seserų Kopyčios naudai. Vakare dalyvavo visos katalikiškos draugijos. Vyčiai išpildė programą.

Be to, Vyčiai rengiasi prie didelio išvažiavimo, kuris įvyks birželio pradžioje.

J. D.

MONTELLO, MASS. — Geg. 13 d. Liet. Vyčių 1 kuopa laikė susirinkimą, kurį malda atidarė pirm. Jonas Banis. Susirinkime įsirašė kuopon keletas naujų narių. Protokolas praeito kp. susirinkimo perskaitytas ir priimtas.

Komisija surengimui mas-mitingo gavimui naujų kuopai narių pranešė, kad tokio mitingo surengti negalėjo, vis-gi pasizadėjo tam tikslui surengti vakarėlį.

Nutarta liepos 15 d. surengti išvažiavimą į Romuvos parką. Tam tikslui išrinkta komisija iš šių asmenų: M. Caublės ir J. Barono.

Ona Kašėtaitė ir Alb. Visčiulaitė išrinktos atstovauti 1-mą kp. Mass. Apskr. Vyčių suvažiavime, Lawrence, Mass.

Geg. 16 d. kuopa buvo įrengus smagų vakarėlį. Vaidinta "Kuprotas oželis". Be to, įžymi So. Bostono solistė M. Gribaitė padainavo keletą dainelių. Pianu pritarė jos sesutė Ona.

Ant galo kalbėjo gerb. kun. J. Švagzdys, ragindamas jaunimą rašyties Vyčių Organizacijon.

Atsilankiusieji vakaran išsinešė gražių išpūdžių.

Ramunėlis.

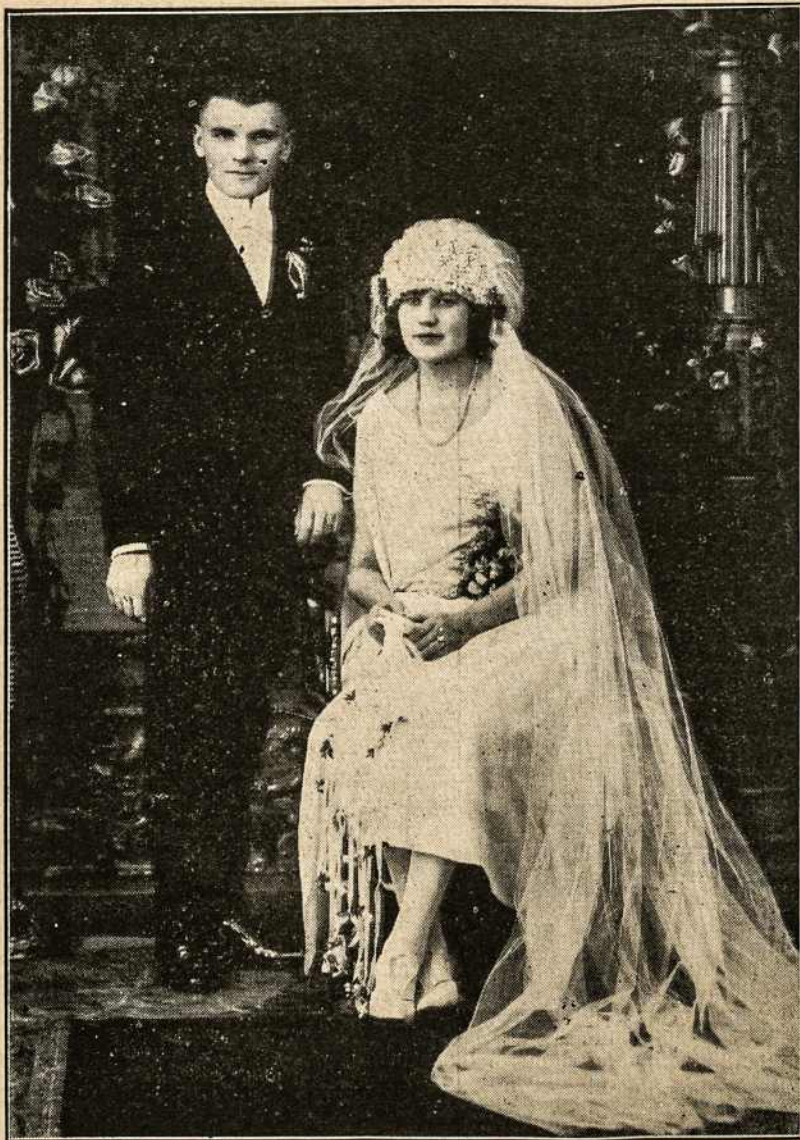
—X—

SPRINGFIELD, ILL. — Balandžio 29 d. Šv. Vincento parap. salėje L. Vyčių 48-tos kp. Dr. mos Skyrius, po vad. muziko Aleksio, perstatė labai gražų scenos veikalą "Graži Mageliona". Vedovaujančią "Magelionos" rolę gerai išpildė mūsų scenos žvaigždėlė Onutė Gudauskaitė. "Marceliaus" rolę Antanas Kuperis atliko taip-gi gyvai ir juokingai, kaip gerizus negalima nei įsivaizdinti. "Senelės" rolę Julijė Gedminaitė atlošė tikrai artistiški. Gedminaitės scenoje pasirodymas čia visuomet pagėdaujamas. "Petro" rolę Juozas Mileris atliko gerai. "Kunigo" rolę Kazys Rupšlaukis atvaidino tikrai rimtai. Gerai lošė ir aiškiai kalbėjo "Karalienės" rolėjė Bronė Mankaitė, o "Karaliaus" — Petras Žemgulis. Malonų išpūdį padarė "Alvarija" — Marytė Stirbaitė ir "Cireso" — Viktoras Alaunis. Gerai savo užduotis atliko — "Ligonis" Juozas Urbanskas, "Tarnai" — Adolfas Lapinskas, Aleksandras Bakūnas ir Edvardas Tuinyla. Žmonės kalba, kad šis teatras pavyko geriau nei buvo tikėtasi. Tad garbė mūsų scenos mėgėjams už jų didį pasišventimą! Žmonių atsilankė labai daug. Pelno parapijos naudai liko nemaža.

Čia jaunimas — Vyčiai tik kruta-bruzda. Nekurie (ypač ponia Kuperienė) labai darbuojasi kad "radio" "parsikraustyti" į Springfieldą. Seimo reikalais visi (ypatingai sesutės Sugentaitės, Gedminaitė, Abromaitė, Jokubauskaitė, sesutės Brazaitės ir Šupenaitės) labai darbuojasi. Kiekvienas pagal savo išgalės. "Baseball" ratelis po vad. Juozo Milerio, "lazdas" tik smagina ir su nekantrumu laukia katros kuopos "sportininkai" laike Seimo išdrįs su Springfieldiečiais pasimėginti. Tad valio jaunimas!

Prie surengimo šio gražaus vakaro daug prisidėjo J. Sugentaitė, E. Bucevičiūtė, A. Repšys, K. Rumša, P. Stirbis, A. Stirbis, A. Girdžius ir kiti.

A.

P. Maskolaitis ir E. Martinaitė.

Nesenai Šv. Mykolo lietuvių bažnyčioje North Side (Chicagoje) kun. A. Baltučio tapo surišti amžinuoju moterystės ryšiu. Abu jaunavedžiai yra nariai L. Vyčių 5 kp. ir daugelio kitų idėjinių organizacijų, taip-pat yra dideli scenos mėgėjai.

SHEBOYGAN, WIS. — Bal. 7 d. parapijos salėje L. Vyčių 51 kp. surengė savybės vakarienę naujų narių pagerbimui. 9 val., susirinkus visiems nariams, kiekvienam prisegta po gėlę.

Vėliaus vietinis vargonininkas J. Kailiukaitis ir Vytis K. Jankauskas užgriežė maršą kol visi susėdo prie gražiai gėlėmis papuošto stalo, pilno skanių užkandžių.

Užkandus, pirm. J. Austrevičius, pasakęs įžanginę prakalbą, perstatė kalbėti S. Reklaitį, kurs savo kalboje sveikino naujus narius. Trečias kalbėjo naujas narys K. Jutis, kuris pasižadėjo darbuotis kiek galės.

Ant galo pakviestas pakalbėti gerb. kun. B. Bumšas, "Laivo" redaktorius. Savo kalboje papa-

sakojo, kaip gyveno ir ką veikė seniau Vyčiai, kurie vadinosi "ricieriais". Išdėstė kokios užduotys mūsų Vyčių. Visas jaunimas labai ramiai klausėsi kun. Bumšo kalbos.

Negalima praleisti nepamiršus mūsų mergaičių ir vaikinų rimtumo, kurie gražiai žaidė ir šoko lietuviškus šokius.

Gaila tik, kad, nežinia dėl kokios priežasties, daug jaunimo neatsilankė į tą vakarą.

Laikas mums, jaunime, tampa ryšiais susirišti. Vienybėje galėsime sparčiau žengti prie užbrėžtojo tikslo, daugiau pasidaruoti mylimai Tėvynei, brangiai mūsų Bažnyčiai ir savo Organizacijai.

V. J. Reklaitis.

CHICAGO, ILL. (Bridgeportas). — L. Vyčių 16 kuopa energingai darbuojasi Organizacijos labui.

Nuo paskelbimo naujų narių prirašymo vajaus, L. V. 16-ta kuopa suorganizavo tīs baseball komandas: didžiųjų, priaugančiųjų ir jaunamečių. Taip pat suorganizavo ir mergaičių jaunamečių volleyball ratelį.

Kas susirinkimą prisirašo po kelioliką naujų narių. Tikimasi, kad 16-ta kuopa pralenks visas Chicagos Vyčių kuopas ir laimės pirmą dovaną.

—x—

MONTREAL, CANADA. — Gegužio 7 d. Liet. Vyčių 33-čia kuopa įrengė išleistuvių vakarienę savo pirmininkui J. Brakniui, kuris išvažiavo į Roseland, Ill.

Vytis J. Braknys buvo įžymus Montrealės lietuvių tarpe darbuotojas. Kiekviename darbe buvo pirmutinis. Kur tik nepasisukdavo, visur savo brolių lietuvių tarpe skleidė šviesos spindulį.

Jam išvažiavus sunku pasakyti, kas užims jo vietą. Duok Dieve, kad tuojaus atsirastų kitas toks. Netik 33-čios kuopos nariai apgailestauja, bet visi katalikai gailisi netekę taip veiklaus draugo. Rose-landiečiai L. Vyčiai susilauks darbštaus nario.

L. Vyčių 33-čia kuopa linki geriausių pasekmių visuose jo darbuose.

Augštuolėlis.

—x—

L. VYČIŲ NEW YORKO IR NEW JERSEYS APSKRIČIO PROTOKOLAS.

Lietuvos Vyčių New Yorko ir New Jerseys valstybių Apskričio 27 suvažiavimas įvyko balandžio 29 dieną, 1923 m., "Garso" name, Brooklyn, N. Y., vadovaujant pirmininkui J. Spranaičiui.

Dvasios vadas kun. J. Petraitis atidarė susirinkimą su malda. Paskui sekė atstovų vardošaukis.

Nuo 12 kp. New York, N. Y.: D. Kašėta, A. Stanšauskas, J. Navickas, J. Tamošaitis.

Nuo 29 kp. Newark, N. J.: K. Krumėnas.

Nuo 41 kp. Brooklyn, N. Y.: P. Lukoševičius, K. Paulionis, J. Steponaitis, L. Šimutis.

Nuo 52 kp. Elizabeth, N. J.: A. Petravičiūtė, M. Trunkūniūtė, O. Trunkūniūtė, A. Karneckis.

Nuo 61 kp. Patterson, N. J.: Kun. J. Petraitis, M. Petraitė, J. Kulikaitis, J. Spranaitis.

Nuo 90 kp. Harrison, N. J.: J. Vaitkūnas, J. Stasiulionis.

Protokolas praeito suvažiavimo buvo perskaitytas ir priimtas. Po to sekė įvairių komisijų raportai.

Koro komisijos raportas. Kun. J. Petraitis ir J. Vaitkūnas pranešė, kad koro valdyba buvo išrinkta apskričio koro reikalais rūpintis, todėl nebuvo reikalo komisijai išduoti raportą. Pranešimas priimtas.

Sporto komisijos raportas. Kun. J. Petraitis pranešė, kad Apskričio Atlėtų Lyga jau turėjo 3 susirinkimus Harrison, N. J. ir New York, N. Y. ir

kad jau išdirbę savo veikimo planą ir mano tuojaus veikti.

Kuopų raportai. 12 kp. raportas, New York, N. Y., A. Stanšauskas pranešė, kad visi nariai yra užsimokėję savo duokles ir gan gerai veikia.

J. Navickas pranešė, kad kuopa surengė vieną vakarą, kurio pelną \$125 paaukojo Lietuvos kariuomenei.

29 kp., Newark, N. J., J. Krumėnas pranešė, kad nariai yra užsimokėję, bet dėl kai kurių priežasčių veikimo negalima pradėti. Izde randasi dar apie 50 dolierių.

41 kp., Brooklyn, N. Y., atstovas pranešė, kad yra narių užsimokėjusių, tik veikimo maža, nes aplinkybės nepatogios.

52 kp., Elizabeth, N. J., A. Karneckis pranešė, kad pas juos veikimas biskutį sumažėjo. Senieji nariai grįžta, šeši nauji prisirašė. Kuopa balandžio mėn. užpiko mišias, kurių išklausti visi nariai atsilankė. Kuopos sporto ratelis įsitaisė basketball ir baseball uniformas ir rengiasi prie žaidimų.

61 kp., Paterson, N. J., J. Spranaitis pranešė, kad 12 narių yra užsimokėję savo duokles. Veikimo maža. Kuopa turi savo sporto skyrių ir per vasarą mano "pasimušti" su kitais.

90 kp., Harrison, N. J., J. Vaitkūnas pranešė, kad kuopoje nėra daug pinigų ir nieko svarbaus neuveikta, bet yra viltis ateityje daug pasidarbuoti.

Visų kuopų raportai buvo priimti.

Po to nutarta išrinkti nuo kiekvienos kuopos po vieną narį daugiau į koro komisiją ir kad šie nariai turėtų komisijos susirinkime raportuoti kuopoms apie Apskričio koro veikimą ir planus. Tie nariai iš kuopų turėtų išduoti raportą komisijos susirinkime.

Į koro komisiją išrinkti liko šie nariai: iš New York, New. Y. — A. Stanšauskas, J. Navickas ir J. Tamošaitis; iš Brooklyn, N. Y. — J. Steponaitis; iš Harrison, N. J. — J. Vaitkūnas; iš Elizabeth, N. J. — A. Karneckis ir O. Trunkūniūtė; iš Patterson, N. J. — J. Kulikaitis ir M. Petraitė; iš Newark, N. J. — K. Krumėnas.

Nutarta, kad komisija išdirbtų savo veikimo planus ir perstatytų juos ateinančiam Apskričio suvažiavimui. Taip-gi koro komisija turės savo dainas bei gaidas nusipirkti.

Sporto klausimas. Nutarta sportininkams suteikti dovaną arba "prize cup". Ši dovana bus duodama tam kuopos sporto rateliui, kuris ją laimės. Rudenį nutarta surengti sportininkams didelę vakarienę ir pakviesti lietuvių veikėjus ir kalbėtojus pakalbėti į juos, kad sužadintų daugiau dvasios ir energijos.

Kun. J. Petraitis pasiliko ir ant toliaus būti Lygos "manadžerium", bet rezignavo iš koro komisijos.

Pikninko klausimas. Pikninko surengimas ir išpildymas viso jo programo tapo pavestas pikninko komisijai, į kurią įeina šie nariai: J. Spranaitis, A. Karneckis, J. Steponaitis, P. Venskaitė, J. Vaitkūnas ir K. Paulionis.

Į pikninką manoma pakviesti visas organizacijas ir veikėjus.

Vyčių vajas. Nutarta, kad visos kuopos prisi-

dėtų prie vajaus. Apskričio koras, sporto rateliai ir patys Vyčiai turės pasidarbuoti, kad padidinus narių skaičių.

Nutarta užkviesti Dr. K. Pakštą, kuris nesenai baigė mokslą Šveicarijoje, kad pasakytų prakalbą vajaus reikalais.

Nepaprasti sumanymai. Nutarta pagaminti rezoliuciją dėl Lietuvos politinės padėties išreiškiant papeikimą už judošišką socialistų pasielgimą sugriaunant Liet. valdžią ir suardant Seimą, išreikšti užuojautą ir pažadėti paramą katalikams ir pasiūsti ją spaudon.

Taip-gi nutarta, kad Vyčiai prisidėtų prie kitų lietuviškų organizacijų ir pasiūstų kartu protestą dėl Vilniaus prijungimo prie Lenkijos.

A. Stanšauskui ir visai koro komisijai išreikšta padėka už uolų pasidarbavimą ir pasišventimą organizuojant Apskričio korą.

Nutarta, kad Apskritys surengtų savo koncertą ir pakviestų Lietuvos artistus dalyvauti. Koncertą surengti ir jam dieną paskirti palikta Apskričio koro vadui, varg. A. Stanšauskui ir koro valdybai.

Kitą Apskričio suvažiavimą nutarta laikyti Patersone, N. J. Dieną suvažiavimui pavesta Apskričio valdybai nustatyti.

Suvažiavimą baigė pirmininkas su malda.

J. P. Tamošaitis, rašt.

PROTOKOLAS LIETUVOS VYČIŲ CONN. VALSTIJOS APSKRIČIO.

Lietuvos Vyčių Conn. valstijos Apskričio 19-tas suvažiavimas įvyko balandžio 15-tą d., Hartford, Conn. L. Vyčių 6 kp. kambariuose.

Sesijos prasidėjo 2-rą val. po pietų. Pirm. Mikalina Blažauskaitė atidarė susirinkimą su malda.

Iššaukus valdybą, kuri visa atvyko, atstovų mandatus peržiūrinti apsiėmė raštininkė ir pranešė, kad mandatai yra legaliai. Atstovų atvyko iš šių kuopų:

Waterbury, Conn. 7-tos kp.: Antanas Vaitkus, Viktoras Dambrauskas, Petras Kevenas, Jonas Tautilas, Vincas Urbonas.

Hartford, Conn. 6-tos kp.: Andriejus Pateckis, Marijona Labeckiūtė, Alena Striugiūtė, Vincas Rutkauskas, Rokas Volungevičius, Kostancija Songailiūtė.

New Britain, Conn. 42-ros kuopos: Mikalina Blažauskiūtė.

Be tų, suvažiavimui atsilankė keturi svečiai, kuriems duota sprendžiamas balsas.

Prezidiumui išrinkti šie asmenys: Pirm. — Jonas Tautilas, V. Pirm. — Mikalina Blažauskiūtė, Rašt. — Marijona Labeckiūtė, Reporteris — Andriejus Pateckis, Maršalka — Vincas Rutkauskas.

Pradėdamas sesiją pirmininkas prakalbėjo į atstovus, ragindamas visus daugiausiai dirbti Organizacijai: stiprinti esamas ir organizuoti naujas kuopas.

Kun. J. J. Ambotas, klebonas Šv. Trejybės par. taip-gi pasakė gražią prakalbą.

Seka protokolo skaitymas, kuris liko priimtas be pataisymo.

Valdybos raportai: Pirmininkės, Vice-Pirmininkės, Raštininkų ir Išdininko raportai priimti. Sulig Išdininko raportu, Apskričio izdas šiaip stovi:

PAJAMOS:

Balansas	\$12.35
Nuo Apskričio pikninko	30.00
Viso	\$43.35

IŠLAIDOS:

Organizat. kelionės lėšos	\$10.00
Lieka	\$32.35

Lietuvos Paskolos bonas	\$50.00
Apskričio turtas	\$82.35

Komisijų raportai tap-gi priimti.

Nutarta užmokėti organizatoriui \$1.00 kelionės lėšų į Hartford'ą.

Kuopų raportai: 6-ta kuopa, Hartford, Conn.: Kuopa skaito viso 60 narių. Turi knygyną, kuriuo naudojasi visi nariai. Per šešis mėnesius surengė 6 pramogas. Turi Dramos ir Sporto skyrius.

7-tos kuopos, Waterbury, Conn.: skaito 69 narių pilnamečių ir 14 jaunumečių.

Per šešis mėnesius surengė 12 pramogų, 4 pasilinksminimo vakarėlius, 2 išvažiavimus, 2 privatinės vakarienes, 3 vakarus su vaidinimu ir vieną išvažiavimą. Per 1922 metus prisirašė 30 narių. Yra Dramos ir Sporto skyriai.

Inešimai. Nutarta surengti Waterbury, Conn. bazarą, kuris tęsis keturius vakarus su programu. Komisija bazarui rengti susideda iš šių asmenų: Mikalina Blažauskiūtė, Marijona Labeckiūtė, Andriejus Pateckis, K. Tamošiūnas, K. Songailiūtė, J. Tautilas, V. Rutkauskas, A. Vaitkus, V. Urbonas, P. Kevenas, V. Dambrauskas.

Vakarus paskirs komisija.

Nutarta nupirkti "Vilties dėžę" (Hope chest), kurią pripildys narės. Toji dėžė bus leidžiama išlaimėjimui.

Duodama paklausimas, kas daroma su aukso kardu Generolui Žukauskui? Nutarta tuo reikalu kreiptis į Centro Valdybą.

Svarstyta apie suorganizavimą kuopų Basebolo Lygos. Darbas pavestas kuopų basebolo komandų kapitonams.

Irašinėjimas naujų narių užgirtas ir raginama kad kiekviena kuopa kuodaugiausia prirašytų naujų narių ligi geg. 15 d.

Komisija susižinoti apie Liuder Park, Waterbury del Apskričio pikninko išrinkta iš šių asmenų: Petro Kaveno ir Antano Vaikaus.

Nutarta surengti privatinį išvažiavimą. Rengimo komisijon įėjo: R. Volungevičius, M. Blažauskiūtė ir A. Vaitkus.

Sekantis, 20-tas Lietuvos Vyčių Conn. Apskričio suvažiavimas nutarta šaukti 12 dieną rugpiūčio, New Britain, Conn.

Suvažiavimas baigtas malda, kurią atkalbėjo vedėjas Jonas Tautilas.

Michalina Blažauskiūtė, Pim.

Marijona Labeckiūtė, Raštin.

IVAIRIOS ŽINIOS.

Rinkimų Lietuvos Seiman pasekmės. —

L. I. B. žiniomis naujai išrinkto Lietuvos Seimo galutinas sąstatas yra toks: Ūkininkų Sąjungos — 14, Krikščionių Demokratų — 14, Darbo Federacijos — 12, Valstiečių Liaudininkų (tautininkų) — 16, Socialdemokratų (socialistų) — 8, Žydų — 5, Lenkų — 5, Vokiečių — 2, Rusų — 2.

Šiomis dienomis į Kaną atvyko artistas *Aleksandras Rusteikis*, kuris nuo 1913 iki 1918 m. Maskvos Dailės Teatre drauge su žinomu Stanislovskiu vaidino geriausius veikalus, o pastaruosius kelerius metus studijavo rytų šalyse jų meną bei daile. Aleksandras Rusteikis yra kilęs iš Vilnijos ir dabar mano pasilikti Lietuvoj darbuotis mūsų teatro srity.

Nušautas bolševikų atstovas Lausanoje. — Lausanoje konferencijoje, del artimųjų rytų taikos, geg. 10 d. vakare vakarieniaujant Ceal viešbuty tapo šveicarietio karininko Conradi nušautas Sovietinės Rusijos delegacijos galva — Vorovski. Užmušėjas suimtas.

Kunigų Vienybės protestas. — Amerikos lietuvių Kunigų Vienybė išnešė protestą prieš Ambasadorių Konferencijos nusprendimą, kuria mūsų Vilnių atidavė lenkam. Protestas pasiūstas visų didžiųjų valstybių ambasadoriams, Tautų Lygai ir Jungt. Valst. sekret. Hughes.

Liūdėsio diena. — Geg. 3 d. yra tautinė lenkų šventė. Šiomet tą dieną jie šventė daug iškilmingiau, nes džiaugiasi, kad jiems pavyko Vilnių prikergti prie Lenkijos. Visoje-gi Lietuvoje ta diena bus liūdėsio diena. Visi lietuviški laikraščiai, leidžiami Kaune, išėjo plačiuose juoduose rėmuose.

Didelė eksplozija chemikalų dirbtuvėj. — Geg. 24 d., Chicagoj, prie 25-tos ir Federal gatvių, 5 val. vakare, Bauer & Black chemikalų dirbtuvėj eksplodavo 50 galionų išvirinto gumo. Eksplozija buvo taip smarki, kad pusę 4 lubų dirbtuvės budinko sudraskė. Viena mergina sunkiai apdeginta, kuri nuvežus ligoninėn, po dviejų valandų mirė, kiti 8 darbininkai mirtinai sužeisti ir keliasdešimts lengviau sužeistų. Priežastis eksplozijos neištirta.

Gaisras lietuvių bažnyčioje. — Bal. 23 d., 8:30 val. vakare Boston, Mass. lietuvių Šv. Petro bažnyčioje buvo kilęs gaisras. Sudėgė didysis altorius, virš kurio apdegė ir lubos. Nuo karščio sugedo vargonai. Gaisras kilęs sakoma nuo susidūrimo elektros vielų.

Kiek Kaune gyventojų. — Praeitų metų surašas parodė, kad Kaune yra 84,352 gyventojų: 41,088 lietuvių (48,7%), 24,228 žydų (28,7%), 8,311 lenkų (9,8%), 4,174 vokiečiai (5%), 2,345 rusai (2,8%), 808 baltgudžiai (1%) ir 398 kitų tautų.

(“Lietuva”).

Perskrido skersai Ameriką. — Geg. 3 d. du Suv. Val. armijos lakūnai leitenantai Kelly ir Mac Ready pirmą kartą areoplanu perskrido be sustojimo. Kelionė truko daugiau kaip 24 val. Abu lakūnu gavo dovanų po 2,500 dol.

Vatikano atstovas Kaune. — Bal. 13 d. buvo atvykęs Kaunan Mrg. Zechini, Vatikano atstovas Pabaltėms Valstybėms. Stoty svečią sutiko: J. Eks. Žemaičių Vyskupas Karevičius su savo Sufraganu J. Eks. Vyskupu Skvireckiu, Teologijos Fakulteto Dekonas, kun. prof. Būčys, kun. J. Staugaitis, kun. Vaitkočius tėvų marionų vyresnysis, Karmelitų bažnyčios klebonas — kun. Mielaška ir šiaip keliolika kunigų. Pasaulinėj Valdžią atstovavo p. Jonynas, Užs. Reik. Min. Dep. direktorius ir p. J. Vileišis, Kauno miesto bulmistras ir didelė žmonių minia (“L.”).

III Tarptautinis Katalikų Kongresas. — Šiomet rugp. 10—15 dd. įvyks Konstance ties Bodeno ežeru, Šveicarijoj. Iš Lietuvos Kongreso garbės nariais maloniai sutiko būti J. E. Žemaičių Vyskupas Karevičius ir pral. A. Dambrauskas (Jakštas).

(“L—vė”).

Scenos veikalų konkursas. Lietuvos Valstybės Drama vasarą 1922 m. buvo paskelbus scenos veikalų konkursą, su premija 12,000 auksinų (1,200 litų). Buvo prisiūsta 7 veikalai. Pirmąją premiją gavo kun. M. Vaitkaus 4 aktų drama “Žvaigždės duktė.”

(“L—vė”).

Kapinių vagys Žemaičiuose. — Prieš Velykas Kurtavenų (Šiaulių apskr.) kapinėse buvo nuplėštos nuo paminklų Kristaus kančių metalinės “mūkelės”, kurių pasigesta tik kuomet minimas vagis kaimininės milicijos buvo suimtas bedarant tą darbą kitose kapinėse. Pasirodo vagies būta nuo Mažeikių, o šis “mūkelių” metalas rastas Kuršėnuose pas vieną žydą — apie 7 pūdus (pūdas 40 svarų).

(“Karys”).

Kun. Liaus išsiūstas iš Kauno. — Bal. 7 d. Kauno ir Apskr. Karo Komendantūros įsakymu lenkų kunigas Liaus, buvęs Steig. ir pirmojo Lietuvos Seimo atstovu nuo lenkų frakcijos, kaip pavojingas visuomenės tvarkai asmuo, išsiūstas iš Kauno ir apskrities į Biržų apskritį visam karo stovio laikui.

(“L—va”).

Invalidų Kongresas. — Bal. 22 ir 23 dd. Kaune Seimo rumų salėje įvyko pirmas Lietuvos Karo invalidų kongresas.

(“L—va”).

Aplankys Lietuvą. — Birželio pradžioje aplankys Lietuvą buvęs New Yorko valstijos Švietimo Komisionierius, “New York Times” redaktorius ir Baltijos Amerikos Draugijos direktorius prof. John H. Finley. Gegužės 1 d. išvažiavo Lietuvon Žydų Korespondencijos Biūro Direktorius ir Žydų Telegrafo Agentūros New Yorke vedėjas Jacob Landau.

(L. I. B.).

Perspaudivs “Aušrą”. — Lietuvos Švietimo Ministerijos Knygų leidimo Komisija “Aušros” 40 m. sukaktuvėms paminėti ir mūsų mokykloms ir visuomenei supažindinti rengiasi iš naujo atspaudinti visus mūsų pirmojo laikraščio numerius ir sukomplentuoti į atskiras knygas. (“L—va”).

Juokai ir Satyra.

Baliai — Šokiai.

Oi, tie šokiai, baliai, baliai...
Tų linksmybių iki valiai;
Smuikos, triubos, būbnai audžia,
Net svetainė visa gaudžia.

Mergos, vyrai susitvėrę,
Šoka, sukas įsirėmę;
Kiekviens šokdams stengias—kraipos,
Visoms pusėms lankos—staipos.

—x—

Gražu yra pažiūrėti,
Tik reikėtų pastebėti...
Kad jų rankos yra baltos,
Ar ir širdys taip nekaltos?..

Grazūs šokiai ir linksmumas,
Nėra Dievo įžeidimas;
Bet jei šokiš teršia sielą...
Tas tai Dievui jau nemielia!

J. V. Kovas.

—x—

Pas akių daktarą.

— Esu nuo tamstos už 10 pėdų. Ar gali dabar perskaityti antgalvį laikraščio, kurį rankoje laikau?

— Ne, negaliu.

— Paeik žingsnį arčiau. Na, dabar gali perskaityti?

— Ne.

— Keista. Pirmą sykį savo gyvenime sutinku žmogų, kuris taip arti stovėdamas negali nei laikraščio antgalvio perskaityti.

— Taip yra, nes aš nemoku skaityti.

—x—

Ona. Kokius tu čion skrinutėj laikai plaukus?

Jonas. Tai antrosios mano žmonos atmintis.

Ona. Juk ji buvo juodaplaukė, o čia plaukai geltoni?

Jonas. Juk šie plaukai ne jos, bet mano, kuriuos ji man išrovė.

“Pavasaris”.

Taupumas.

— Jonuli brangus, nutarkime taupiai gyventi, kad susidėtumėm daugiau pinigų.

— Gerai. Taigi pradėkim nuo šios dienos.

— Palaukim dar ligi ateinančios savaitės, nes man reikia naujos skrybėlės.

—x—

Traukinyje.

— Atsiprašau. Man kliūva tamstos kojos. Ar negalėtum jas atiduoti į bagažo vagoną?

—x—

Pavargėlis ir Amerikietis.

Pavargėlis. Ponuli brangus, pasigailėk manęs vargšo, sušelpk nors keletu centų.

Amerikietis. Iškeisk šimtą dolierių, nes neturiu smulkesnių.

Pavargėlis. Su mielu noru, ponuli, galiu litais arba dolieriais:

Paparčio Žiedas (“Pavasaris”).

—x—

Pačiuožtkojis valcas.

Birbk, birbynėle,
Švilpk, švilpynėle,
Labiau,
Garsiau
Balselij leisk.

Būbneliai, užkit,
Meilingai dūgskit,
Bum-bum,
Tum-tum,
Tram-tara-rum.

Skudučiai, belskit,
Kanklelės, gauskit,
Dunk-dunk,
Tunk-tunk,
Dun-du-lu-dunk.

Kojelės čiuožkit,
Per grindis šliuožkit,
Pa-užt,
Pa-čiūžt,

Su padu pokšt.

Kai linksma šokti;
Pailšę — stokit;
Lekuok,
Kvėpuok,
Ant suolo sėšk.

Kas gerai moka,
Tas gražiai šoka,
Patrept,
Palept,
Tik sukas — švilpia...

J. V. Kovas.

—x—

— Tamsta rengiesi važiuoti atostogoms
į Šveicarijos kalnus. Ką ten veiksi?

— Gėrėsiuos kalnais — gamtos gražu-
mu.

— Juokdarys! Juk Šveicarijos kalnai
dabar sniegu apdengti.

—x—

Dvejopa kalba.

Aficierius (į naujoką). Ei tu, varna!
Ko žiopsai! Rankas nuleisk! Sakyk — kokį
užsiėmimą turėjai?

Naujokas. Aš, Jūsų Mylista, buvau uni-
versitete.

Aficierius. Ak, dovanokite! Aa... Bet,
pasakyk man, kokiame skyriuje jūs buvote?

Naujokas. Aš buvau sargu.

Oficierius. O tu, šunies kaili! Mat uni-
versitete jo būta!..

“*Garnys*”.

—x—

Nieko neuždirba.

Kas svetainėj vikriai šoka,
Duonos užsidirbt nemoka.

Šokdam's nieko nepadėsi,

Veltui laiką suvartos.

Bet, pasenęs jau gailėsies,
Kumet nieko neturėsi...

Šokai, kraipeis įsirėmęs,

Dabar dūsauk atsisėdęs!

Oi, tie šokiai... pagarsėjo...

Kiek to darbo... vis ant vėjo!..

Šoka, kraipos, tampos, virba,

Bet jie nieko neuždirba.

— Už savaitės netenku tarnaitės. Ar
negalėtum, tamsta, nurodyti man kitą mer-
giną.

— Kame priežastis, kad ji nebūna.

— Tamstos sūnus ją imą už pačią.

—x—

— Žiūrėk į mūsų Alfonsą. Pirmiau bu-
vo visai nepuikus. Dabar-gi, kada susipirko
automobilių, tai eina ar važiuoja vis nosę
užrietęs laiko.

— Tai ne iš puikybės.

— O delko?

— Jam gazolinas smirda.

—x—

Kada susiprasime.

Nepersenai Brooklyn'e, susitiko du se-
nu draugu. Pasisveikinę, vienas sako:

— Drauge, tavo veidas surėžytas.

— Girioje buvau, landžiodamas per ša-
kas susirėžiau.

— Čia ne šakų darbas. Girtas būda-
mas smuklėje mušeisi, nes aišku, kad stiklu
ar peiliu surėžyta.

— Sakyk kaip nori. Kas buvo, tai tik
aš ir mano draugai žino, nes ir jų veidai
toki. Bet pasakyk man, drauge, nuc ko ta-
vo nosis taip išsipūtus: nuo šalčio, ar nuo
“munšaino”?

Draugas nieko neatsakė. Padavė ran-
ką ir pasveikino. — Esame vienoki drau-
gai. Kad ne tas prakeiktas girtuokliavimas,
abudu būtume sveiki. Kada mudu susipra-
sime?

J. V. Kovas.

—x—

— Pasveikink, tamsta, mane. Nuo šios
dienos vadinuos diedukas. Duktė susilaukė
sūnų.

— Linksmą girdėti, kad viskas laimin-
gai praėjo.

— Ba, juk mano duktė yra baigus gim-
naziją ir turi paliūdiiją.

—x—

— Dvylikta valanda, o dar tamstos vai-
kai miega.

— Tai del taupumo.

— Kaip tai?

— Mat, nereikia pusryčių gaminti.

Išsirašykite 1923 Metams "TRIMITA"

"Trimitas" yra nepartinis savaitinis laikraštis, Šaulių Sąjungos leidžiamas. Jame gvildinami visų tikrų Lietuvos piliečių bendrieji reikalai ir klausimai. Iš pačios savaitės įvykių apžvalgos "Trimitas" skaitytojas, kitų laikraščių neskaitydamas, gali pakankamai apsipažinti su Lietuvos gyvenimo ir pasaudinės politikos svarbesniais įvykiais. "Trimitas" drąsiai kovoja prieš visokius Lietuvos išgamas, išnaudotojus ir nepriklausomybės priešus.

"Trimitas" dedama žiaip gražių apsakėlių, istorinių įvykių ir įžymiųjų žmonių gyvenimo aprašymų, straipsnių, eilių, retų atsitikimų ir mokslinių išradimų paminėjimų, plačiai rašoma apie sportą ir tt.

"Trimitas" rašoma lengva ir mažamoksliams lengvai suprantama kalba. Ypač jaunuomenei "Trimitas" stengias būti tikru draugu ir patarėju jos organizacijiniame, Tėvynės gyvenime, visuomeniniame ir kultūriniam darbe.

"Trimitas" eina kas savaitę 32 puslapių knygelėmis. Jo kaina Lietuvoje—metams 7 lit. 50 centų; pusmečiui 4 litai; trims mėnesiams 2 lit. 25 centai, atskiras numeris 20 centų. Amerikoje: metams \$1.50, pusmečiui 80c. Atskiras num. 5c.

Amerikos Lietuviai! UŽSISAKYKITE "TRIMITA" sau Amerikoje ir savo giminėms bei pažįstamiems Lietuvoje!

Amerikoje "Trimita" galima užsisakyti: 1) per L. Šaulių Atstovą. Adresas: A. Zemaitis, 3251 So. Halsted St., Chicago, Ill. 2) per Pr. Norvydą, 38 Park Row (Room 816), New York City. 3) L. Šaulių Rėmėjų Būrių Valdyboje ten kur jos yra susidare.

"Trimito" Redakcijos ir Administracijos Adresas:
LAISVĖS ALĖJA N. 26, KAUNAS, LITHUANIA.

UŽSISAKYKITE, SKAITYKITE IR PLATINKITE

"Tėvynės Sargas"

"Tėvynės Sargas", duodamas kas savaitę apie 12 puslapių visokių pasiskaitymų, plačiai dėsto visa, kas tik gali lietuviui rūpėti.

"Tėvynės Sargas" duoda straipsnių, kaip tvarkyti katalikiškais pamatais šeimyna, kaip auklėti vaikai.

"Tėvynės Sargas" duoda plačiai žinių apie Lietuvos ir viso pasaulio politikos gyvenimą. Taip pat rašo apie savivaldybių ir kooperacijos reikalus.

"Tėvynės Sargas" plačiai rašo apie mūsų tikybos reikalus ir katalikų Bažnyčios gyvenimą ir jos darbus.

"Tėvynės Sargas" duoda mėnesinius priedus: "Mažžemis ir Naujakūrys", "Šeimyna", "Sveikata".

"Tėvynės Sargas" rašo, kaip vesti žemės ir namų ūkis, kaip gyvena ūkininkai kitur, apie gyvullius, namų paukščius, apie valstybės ūkį ir tt.

"Tėvynės Sargas" mokina vaikelius gražiai apsieti.

"Tėvynės Sargas" duoda lengvų pasiskaitymų geriausių mūsų rašytojų.

"Tėvynės Sargas" suteikia kiekvienam savo skaitytojui atsakymus į visokius paklausimus visai dovanai.

"Tėvynės Sargas" suteikia kas savaitę kuodaugiausia žinių iš Lietuvos ir iš viso pasaulio. Jame kiekvienas skaitytojas randa gražių eilių, pasakėlių, pamokinių ir pasiskaitymų.

"Tėvynės Sargas" visuomet papuoštas gražiais paveikslais. Pagal savo didumą ir gražumą "Tėvynės Sargas" yra pigiausias laikraštis.

"Tėvynės Sargas" redaguoja J. Andziulis.

"Tėvynės Sargas" plačiai skaito katalikiškoji visuomenė.

Taigi pasiskubinkite užsirašyti "Tėvynės Sargas", nes vėliau pritrūks pirmųjų numerių.

"Tėvynės Sargas" kaina pristatant:
LIETUVOJE:

Metams	12 litų
9 mėnesiam	9 litai
6 mėnesiam	6 litai
3 mėnesiam	3 litai
1 mėnesiui	1 litas

Užsieniuose — dvigubai.

Mažžemiams, bežemiams, darbininkams ir naujakūriams 10 litų.
"Tėvynės Sargo" Redakcijos ir Administracijos adresas: Kaunas, Ožėskienės g-vė 3 Nr., II augštas.

KIEKVIENAS VAIKINAS, KIEKVIENA MERGELE PRIVALO SKAITYTI IR PLATINTI JAUNIMO LAIKRAŠTĮ

"PAVASARIS"

KURIS NUO 1923 m. EINA DU KART PER MĖNESĮ.

"PAVASARIS" yra įvairiausias, visas jaunimo lavinimo sritis apimamas, laikraštis. Jis turi šiuos skyrius:

Meno—Literatūros—Spaudos skyrių, kur talpinama eilėraščių apsakymėliai, nurodymai jauniems rašytojams, spaudos naujienos ir tt.

Mokslo organizacijos skyriuje rasite jaunimui prieinamų mokslo straipsnių, nurodymų visais organizacijos klausimais.

"Šventoji Ugnis"—seka ir nagrinėja blaivybės abstinencijos reikalus.

Eucharistikos Skyrius—pamaldumo, religijos ir doros gynimo reikalams.

"Kūno kultūra"—gimnastikos ir sporto klausimui populiarinti.

"Pavasaryje" dedama trumpų žinučių iš jaunimo gyvenimo, įvairių balsų—atsiliepimų iš visų gyvenimo sričių.

"Klausimų Dėžutė"—įvairiems klausimams gvildinti.

IDOMIAUSIAS IR LINKSMIAUSIAS SKYRIUS TAI

Juokų Krepšelis

kur talpinama juokingų eilėraščių, juokų, juokingų žinių agentūros "Piktos" telegramos, ir tt. Tad visi kas gyvas, jaunuoliai ir jaunuolės užsirašykite patys ir kitus prikalbinkite užsirašyti "Pavasarij"! Kaina: Lietuvoje metams 5 litai, 6 mėn. 2.175c., 3 mėn. 1.135c. Užsirašykite visiems metams ir užsimokėkit iš kalno; tada nerūpės atsilyginimas ir laikraštį gausit kas dienos savaitės paveiksluota, "Juokų Krepšelyje" su karikatūromis (juokingais-pašaipos piešiniais).

Skubėkit užsirašyti per savo kuopų valdybas, kad nepritrūktų pirmųjų numerių!!

Nė vienam nebus siunčiama, kuris neatsiųs nurojo užsakymo. "Pavasaris" bus labai įvairus.

Redakcijos Administracijos adresas:

Kaunas, Ožėskienės g. 12 Nr.

ADMINISTRACIJA.

BROLIAI!

SKAITYKITE IR PLATINKITE MĖNESINĮ MOKSLEIVIŲ
LAIKRAŠTĮ

"ATEITIS"

"ATEITIS" duoda įvairių mokslo šakų, tikybos, dailės, lietuvių kalbos, istorijos dalykėlių, mūsų žmonių kūrybos (folkloro) dalykų, recenzijų ir korespondencijų.

"ATEITIS" savo skiltyse deda pasižymėjusių ir jaunųjų mūsų rašytojų raštų raštelių, jų poezijos krislelių.

"ATEITIS" seka lietuvių moksleivių gyvenimą, gindama jų kūno ir dūšios reikalus, stengdamosi apšviesti visą moksleivių gyvenimą, jų vargus ir nelaimes, tobulybės ir ydas.

"ATEITIS" seka ne tik lietuvių, bet ir kitų tautų moksleivių gyvenimą.

"ATEITIS" dėl savo turinio įvairumo tinka netik moksleiviams ir jaunimui, bet ir kiekvienam susipratusiam lietuviui.

"ATEITIS" redaguoja žymus lietuvių darbuotojas ir mokslininkas, Filosofijos Daktaras prof. L. Bistras.

"ATEITIS" eina sąsiuviniais po 64 pusl. kiekvienas.

Turėdami vilties, kad lietuvių visuomenė, o ypač broliai amerikiečiai, kurie tiek daug prisidėjo Tėvynės Lietuvos prikėlimui, mus parems, drąsiai varom pasibrėžtąjį savo darbą toliau. Todėl nuoširdžiai prašome brolių amerikiečių palaikyti mūsų organą ar tai prumerata, ar aukomis, ar "Ateities" platinimu, arba raštais.

"ATEITIS" kaina metams—20 litų, pusė metų—10 litų.

"ATEITIS" adresas: Lithuania, Kaunas, Ožėskienės g-vė

No. 12.